

ยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บท

ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ผู้บรรยาย ศ. ดร. ธนวัฒน์ จารุพงษ์สกุล
ประธานกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการ
เติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

วันที่ 31 พฤษภาคม 2562, รร. มิราเคิลแกรนด์คอนเวนชั่น
ประชุมวิชาการวันสหวิทยาการ ราชบัณฑิตยสภา

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

มาตรา 65 ให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ เกิดการผลักดันไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

มาตรา 142 การเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาต่างๆ

มาตรา 162 คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ซึ่งต้องสอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐ แนวนโยบายแห่งรัฐ และยุทธศาสตร์ชาติ

มาตรา 270 ให้วุฒิสภา มีหน้าที่และอำนาจติดตามเสนอแนะ เร่งรัดการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ

มาตรา 275 ให้มีดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้แล้วเสร็จ ภายใน 1 ปีหลังจากที่ พ.ร.บ. จัดทำยุทธศาสตร์ชาติฯ มีผลบังคับใช้

กรอบระยะเวลาการดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และแบบแผนภาพได้ยุทธศาสตร์ชาติ

2557

25 สค. 2557
โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาเป็นนายกรัฐมนตรี

6 เมย. 2560
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พศ. 2560 มาตรา 65 รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติและมาตรา 16 การปฏิรูปประเทศ บัญญัติ เป้าหมายและกระบวนการ ขั้นตอน ในการปฏิรูปประเทศ

29 สค. 2560
ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ

กย.60 - มย. 61
คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 6 คณะดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ และรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนกลุ่มต่างๆ

พค.60 - มย. 61
คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติต่อคณะรัฐมนตรี โดยคณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติ และเสนอต่อสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ

21 กค. 2561
นายกรัฐมนตรีบาร่างร่างยุทธศาสตร์ชาติ ที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบ ขึ้นสู่สภาผู้แทนราษฎร

13 ตค. 2561
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก ประกาศ เรื่องยุทธศาสตร์ชาติ (พค. 2561-2580)

25 มค. 2562
คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติมีมติเห็นชอบ (ร่าง) แผนแบบภาพได้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

มัย. 58 - สค. 60
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งมี พลเอกวิลาศ อรุณศรี เป็นประธาน ดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนกลุ่มต่างๆ

31 กค. 2560
พรบ. การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พศ. 2560 และพรบ. แผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พศ.2560 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

29 กย. 2560
ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 6 คณะเพื่อยกร่างยุทธศาสตร์ชาติเสนอต่อคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ

พค. 2561
คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ 6 คณะ เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติที่ผ่านการรับฟังความคิดเห็นแล้ว ให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ

11 ตค. 2561
สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติ

สค.-สค. 2561
คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 6 คณะเตรียมการจัดทำร่างแผนแบบภาพได้ยุทธศาสตร์ชาติ

มค.-กพ. 2562
สำนักงบประมาณนำยุทธศาสตร์ชาติไปเป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณปี 2563

18 เมย. 2562
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 51ก เรื่องประกาศแผนแบบภาพได้ยุทธศาสตร์ชาติ (พค 2561-2580)

มาตรา 5 ให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนซึ่งจะต้องไม่น้อยกว่า 20 ปี และหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยมีหน้าที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

มาตรา 6 ยุทธศาสตร์ชาติอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (1) วิสัยทัศน์พัฒนาประเทศ (2) เป้าหมายการพัฒนาระยะยาว กำหนดระยะเวลา และตัวชี้วัด (3) ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ

มาตรา 7 การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้องคำนึงถึงผลประโยชน์แห่งชาติ โดยให้มีการใช้ข้อมูลความรู้ที่เกิดจากการศึกษา วิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ อย่างรอบคอบ วิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านทั้งในประเทศและต่างประเทศ การให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม

มาตรา 8 ให้คณะกรรมการจัดให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับฟังความคิดเห็นเมื่อจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติแล้วเสร็จเบื้องต้น เพื่อแก้ไขปรับปรุง

มาตรา 11 คณะกรรมการจัดให้มีการทบทวนยุทธศาสตร์ชาติทุก 5 ปี หรือในกรณีที่สถานการณ์โลกหรือของประเทศเปลี่ยนแปลง

มาตรา 16 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่างๆ

มาตรา 28 ให้คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ แก้ไขเพิ่มเติมร่างยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับผลการรับฟังความคิดเห็น

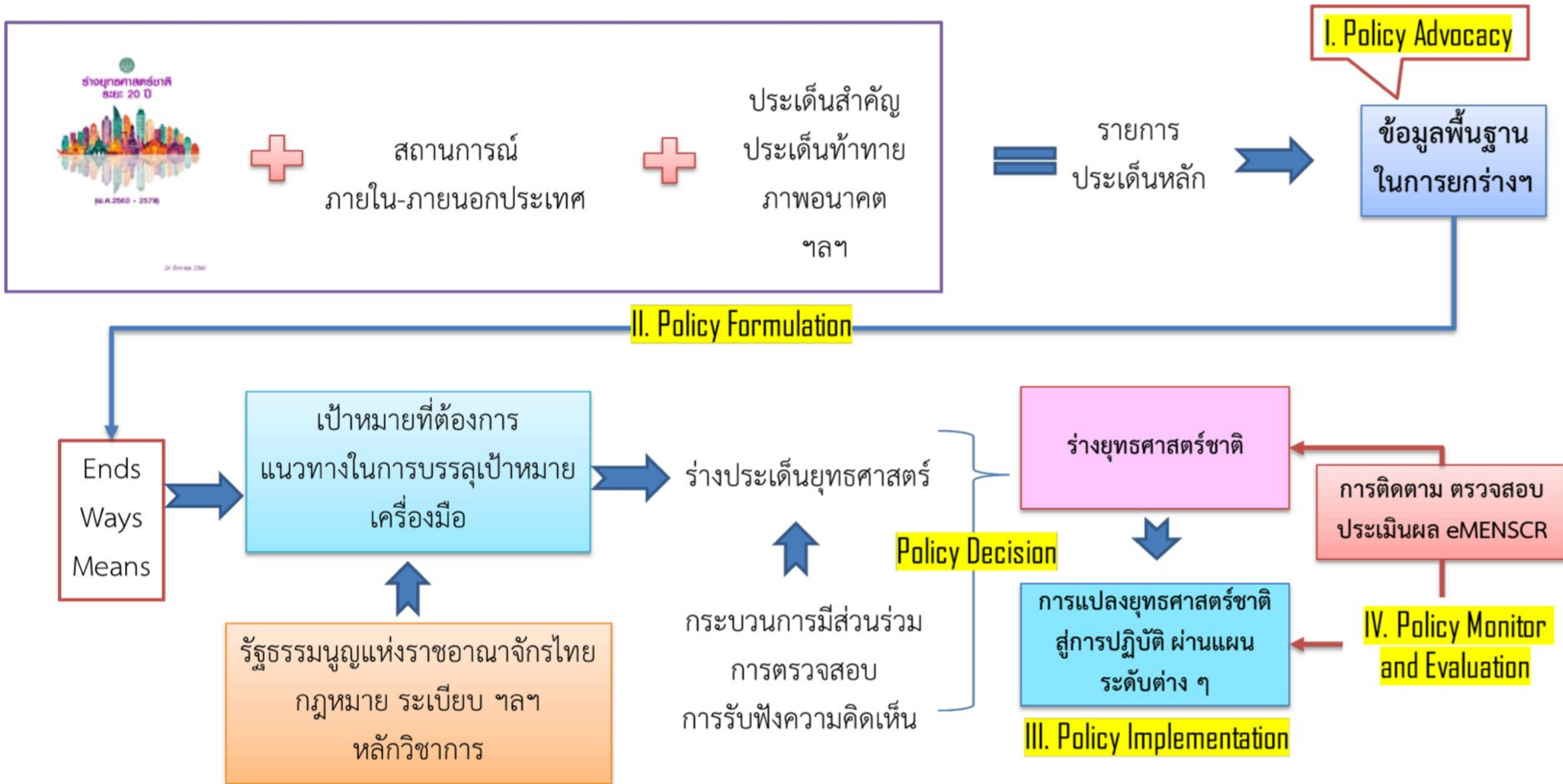
พ.ร.บ. จัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

พ.ศ.2560

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พ.ศ.2560

กระบวนการในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติ

ภาพรวมสถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศ

ภายในประเทศ

ความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ส่งผลต่อการสร้างความสามัคคีในสังคม และเป็นข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์

โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ วัยเด็กและวัยทำงานลดลง ประชากรทุกช่วงวัยมีปัญหาเชิงคุณภาพ

เศรษฐกิจไทยได้รับความท้าทายจากการเป็นสังคมสูงวัย และการแข่งขันจากประเทศเพื่อนบ้าน

ข้อจำกัดด้านทรัพยากรธรรมชาติและแรงงาน ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตและความเป็นอยู่ของประชาชน

ความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดินจำเป็นต้องปฏิรูประบบราชการและการเมือง เพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

ภายนอกประเทศ

กระแสโลกาภิวัตน์ การเคลื่อนย้ายเสรีของคน เงินทุน ข่าวสาร เทคโนโลยี สินค้าและบริการ

ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจย้ายมาเอเชีย การรวมกลุ่มของเศรษฐกิจในภูมิภาค

การแข่งขันแรงงานและเงินทุน จาก การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ส่งผลต่อภาคธุรกิจและการใช้ชีวิตของประชาชน

ภาวะโลกร้อนและสถานะภูมิอากาศที่ผันผวน ก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น เป็นแรงกดดันให้มีการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

น้ำมันมีปริมาณลดลง ราคาแพงขึ้น และการผลิตพืชพลังงานทดแทน ส่งผลต่อ ความมั่นคงทางอาหารของโลก

ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องภายใต้ข้อจำกัดและกฎเกณฑ์การใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หลักบริหารจัดการที่ดี ระบบประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชนมีความเข้มข้นมากขึ้น

ระดับของแผนตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 4 ธันวาคม 2560

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 เห็นชอบการจำแนกแผนออกเป็น 3 ระดับ ประกอบด้วย

แผนระดับที่ 1

ยุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบ ในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

แผนระดับที่ 2

แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนการปฏิรูปประเทศ ด้าน...

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ

นโยบายและ แผนระดับชาติว่าด้วยความ มั่นคงแห่งชาติ

แผนระดับที่ 3

คือแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ แผนระดับที่ 1 และแผนระดับที่ 2 ซึ่งการปฏิบัติให้บรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้ หรือจัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด หรือจัดทำขึ้นตามพันธกรณีหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศ รวมถึงแผนปฏิบัติการทุกระดับ

1

ยุทธศาสตร์ชาติ

2

แผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนการปฏิรูปประเทศ ด้าน ...

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

นโยบายและ แผนระดับชาติว่าด้วย ความมั่นคงแห่งชาติ

3

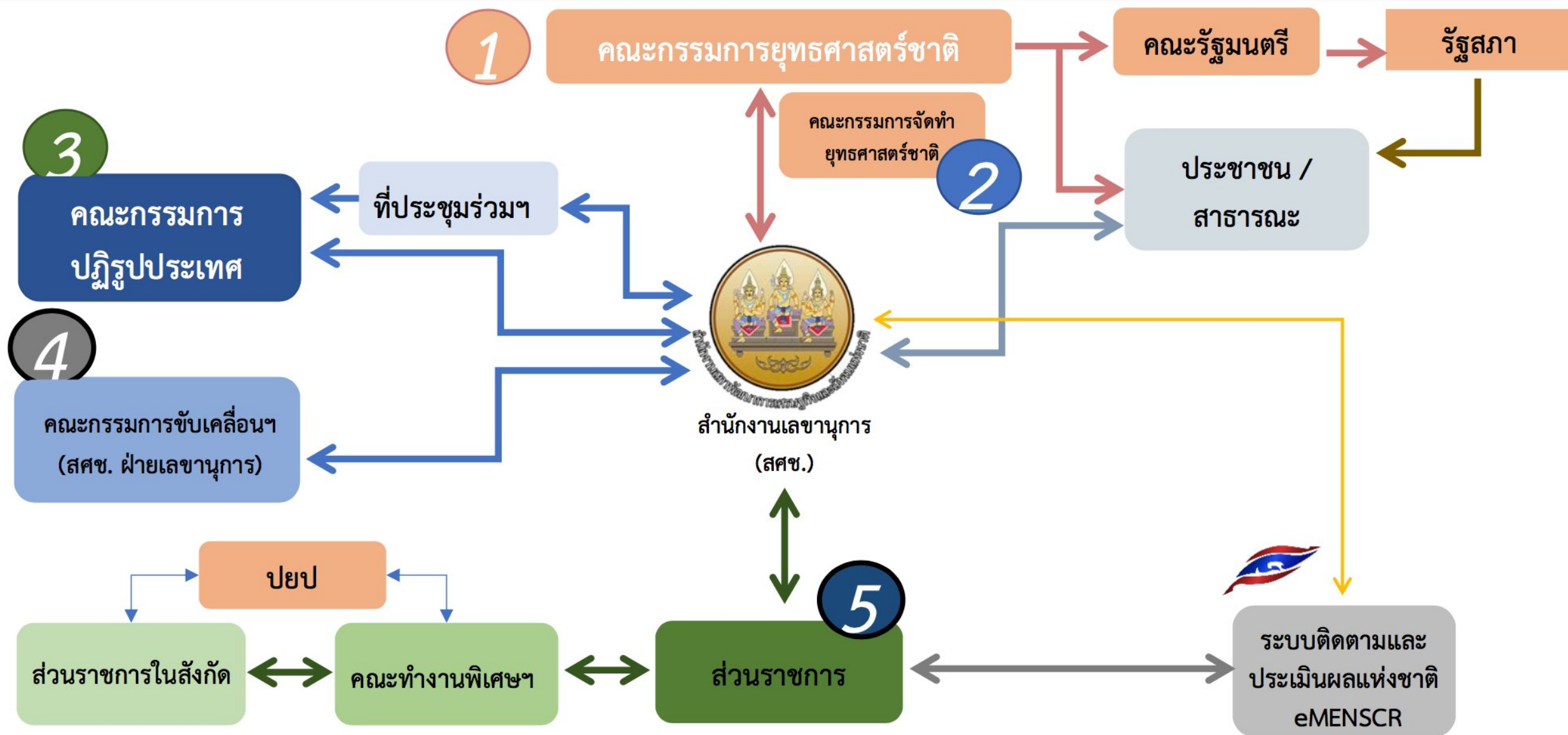
“แผนปฏิบัติการด้าน ระยะที่ ... (พ.ศ. -)”

แผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ระยะ 5 ปี และรายปี

แผนอื่น ๆ

หมายเหตุ : นับตั้งแต่วันที่ 4 ธันวาคม 2560 ครม.มีมติ กำหนดให้ตั้งชื่อแผนในระดับที่ 3 โดยใช้ชื่อว่า “แผนปฏิบัติการด้านระยะที่ ... (พ.ศ. -)” เว้นแต่ได้มีการ ระบุไว้ในกฎหมายก่อนที่จะมีมติ ครม. วันที่ 4 ธันวาคม 2560 เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง มติครม. เป็นต้น ได้กำหนดชื่อแผนไว้ว่า แผนแม่บทด้าน... แผนพัฒนา... หรือแผนอื่น ๆ จึงจะสามารถใช้ชื่อแผนตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายนั้น ๆ

แผนผังการดำเนินงานและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศระหว่างคณะกรรมการต่างๆ และสำนักงานเลขาฯ (สศช.)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

เป้าหมายการพัฒนาประเทศภาพรวม

“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

1.ด้านความมั่นคง

เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และทุกมิติ

2.ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

เน้นการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ ควบคู่กับการขยายโอกาสของประเทศไทยในเวทีโลก

3. ด้านพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์

คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และมีคุณธรรม

4. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

คำนึงถึงความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกิดผลลัพธ์ต่อความยั่งยืน

6.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

การปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

1 ด้านความมั่นคง

1. ประชาชนอยู่ดี ปลอดภัย และมีความสุข
2. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
3. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
4. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ยอมรับและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
5. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

2 ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

1. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
2. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

1. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
2. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

1. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
2. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศในทุกมิติ
3. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
2. พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบจากการพัฒนา สังคม เศรษฐกิจของประเทศ
3. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
4. ยกระดับกระบวนการกำกับดูแลการดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
2. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กกะทัดรัด พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
3. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย ยุติธรรม และประพฤติชอบ
4. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

เป็นประเทศพัฒนาแล้วที่มีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมดีที่สุดในอาเซียนภายในปีพ.ศ. 2580

เติบโต
สมดุล ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

6.ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

1. สร้างการ
เติบโตอย่าง
ยั่งยืนบนสังคม
เศรษฐกิจสีเขียว

2. สร้างการเติบโต
อย่างยั่งยืนบน
สังคมเศรษฐกิจ
ภาคทะเล

3. สร้างการเติบโต
อย่างยั่งยืนบน
สังคมที่เป็นมิตรต่อ
สภาพภูมิอากาศ

4. พัฒนาพื้นที่เมือง
ชนบท เกษตรกรรม
และอุตสาหกรรมเชิง
นิเวศ

5. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงานและเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ปฏิรูป

ทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม

พลังงาน

สังคม

เศรษฐกิจ

เทคโนโลยี

เป้าหมาย 20 ปี และตัวชี้วัด

1 อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไป
ได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมไม่
น้อยกว่า 55% ของประเทศ

ป่าในเมืองและ
พื้นที่สีเขียวเพื่อ
การพักผ่อน 5%

ป่าธรรมชาติ 35% พื้นที่สีเขียวเพื่อการใช้ประโยชน์ 15%

2 ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบ
จากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

พื้นที่เขาค้างคาว หาดทองเทียวและแนวปะการัง แม่น้ำลำคลอง
และแหล่งน้ำธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูดูแลรักษา น้ำเสียได้รับการ
บำบัด ขยะได้รับการกำจัด ปริมาณฝุ่นขนาดเล็กอยู่ในเกณฑ์
มาตรฐานสากล

3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐาน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล
ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

ปริมาณการปล่อย GHG ลดลง 20% จากกรณีปกติ มูลค่า
เศรษฐกิจฐานชีวิตภาคเพิ่มขึ้น ระบบการจัดการน้ำของกลุ่ม
น้ำ ความมั่นคงน้ำเพิ่มขึ้นในทุกมิติ 80%

4 ยกกระตบกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคต
ประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและ
ธรรมาภิบาล

กระบวนทัศน์ แนวคิดและพฤติกรรม
สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน การกระจาย
อำนาจสู่ท้องถิ่น ระบบธรรมาภิบาลและการ
มีส่วนร่วมของประชาชน

1 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

ประเด็นย่อย

- เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
- อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
- รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

Value-Driven Green

1 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

เป้าหมายในอีก 20 ปีข้างหน้า

1. มูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพเพิ่มขึ้น

ความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด โดยเฉพาะสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้สูญพันธุ์ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูโดยสัดส่วนพื้นที่แหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น **3%**

แม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพให้มีระบบนิเวศที่ดี โดยสัดส่วนของแม่น้ำลำคลองและพื้นที่ชุ่มน้ำทั้งประเทศเพิ่มขึ้นเป็น **90%**

พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งป่าไม่ได้รับการรักษาและเพิ่มขึ้น

ไม่น้อยกว่า 55%

การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืน โดยมีสัดส่วนการใช้วัสดุของประเทศ (**Domestic Material Consumption**)

ลดลง **75 %** ↓

จากกรณีปกติ (BAU) เทียบเท่ากับ decoupling ด้วย Factor 4

2 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

Value-Driven BLUE OCEAN

ประเทศไทยมีพื้นที่ทางทะเลคิดเป็นประมาณ 2 ใน 3 ของพื้นที่ทางบกหรือคิดเป็นพื้นที่ประมาณ 320,000 ตารางกิโลเมตร ทอดตัวอยู่ระหว่างสองมหาสมุทรที่เชื่อมต่อกันด้วยระบบนิเวศทางทะเลขนาดใหญ่ 3 ระบบด้วยกัน ทำให้ประเทศไทยอุดมสมบูรณ์ไปด้วยความหลากหลายชีวภาพทางทะเลในระดับสูงที่จัดเป็นฐานทรัพยากรซึ่งสามารถเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับโอกาสในการพัฒนาประเทศ

2 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

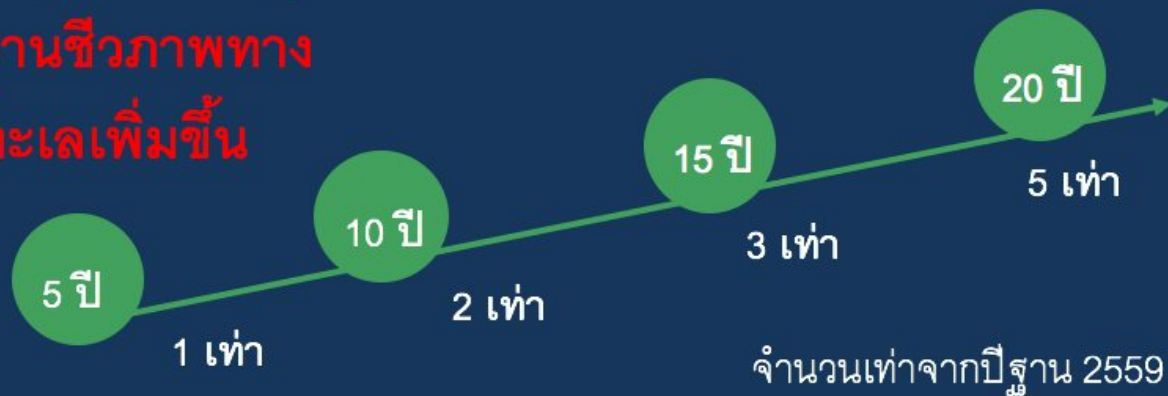
ประเด็นย่อย

- **เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล**
- ปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
ทั้งระบบ
- พื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการ
ป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่ง
แบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
- พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม

เป้าหมายในอีก 20 ปีข้างหน้า

1. มูลค่าเศรษฐกิจ ฐานชีวภาพทาง ทะเลเพิ่มขึ้น

2. ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
ได้รับการปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่โดย
สัดส่วนปริมาณมลพิษทางทะเลที่ได้รับการ
บำบัด 60%
เป็นอย่างน้อย

3. พื้นที่ชายหาดท่องเที่ยวที่ถูกกัดเซาะและระบบนิเวศ
ชายฝั่งได้รับการฟื้นฟูและมีนโยบายการจัดการชายฝั่ง
แบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม โดยสัดส่วนพื้นที่
ชายหาดท่องเที่ยวที่ถูกกัดเซาะได้รับการฟื้นฟู
ไม่น้อยกว่า 90%

4. มูลค่าเศรษฐกิจภาคทะเล เพิ่มขึ้นจาก
กิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
เพิ่มขึ้น 2.8 เท่า
จากปี 2559

3 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม ที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

CLIMATE
FRIENDLY

ประเด็นย่อย

- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน
- พัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายในอีก 20 ปีข้างหน้า

1. มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงอย่างน้อย

ร้อยละ 20 จากกรณีปกติ

3. การลงทุนในการพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐานของรัฐและเอกชนที่เป็นมิตรต่อ

สภาพภูมิอากาศเพิ่มขึ้นเป็น 90%

2. จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และได้รับ
ผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติจาก
ภูมิอากาศต่อประชากร 100,000 คน

ลดลง 50%

4. การมีระบบรับมือและปรับตัวต่อโรค
อุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศใหม่

11 โรค

4

พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเด็นย่อย

- พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- เพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัดรู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
- **พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม**
- เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
- พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณคุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

Water-Energy-Agriculture NEXUS

เป้าหมายในอีก 20 ปีข้างหน้า

1. ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพิ่มขึ้นโดยดัชนีความมั่นคงด้านน้ำของประเทศจาก

2. ผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบเพิ่มขึ้น ในการใช้น้ำอย่างประหยัดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ โดยระดับความมั่นคง และ/หรือผลผลิตภาพจากการใช้น้ำ (บาท/ลูกบาศก์เมตร) ตามแต่ละด้านและเพิ่ม

เป็น 10 เท่าจากค่าเฉลี่ยปัจจุบันปี 2561)

3. สัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนที่ผลิตได้ภายในประเทศ สำหรับผลิตไฟฟ้า ความร้อน และเชื้อเพลิงชีวภาพต่อพลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 26-30 ของพลังงานขั้นสุดท้าย

4. มีการพัฒนาการพัฒนาเกณฑ์ดัชนีความมั่นคงทางอาหาร และไปถึงระดับดีมากในปี 2580

5 ประเด็นพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

Ecological Urban Plan

พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม
และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตร
ยั่งยืน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

จัดทำแผนผังภูมินิเวศ

ลดการปลดปล่อยมลพิษที่มี
ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

สงวนรักษาและอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อุทยานธรณีวิทยา แหล่งโบราณคดี
มรดกทางสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม
อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น

เป้าหมายในอีก 20 ปีข้างหน้า

มลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรได้รับการจัดการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดร้อยละ 90 ของพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด

การมีแผนผังภูมินิเวศ เป็นกรอบการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพ และความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพครอบคลุม 6 ภาคในประเทศไทย

พื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้รับการพัฒนาและบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืนเกิดขึ้นอีกอย่างน้อยใน 18 จังหวัด ของ 6 ภาค

มีการดำเนินการสงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในพื้นที่ อย่างน้อยใน 18 จังหวัด ของ 6 ภาค

พื้นที่เสี่ยงมีการจัดการสาธารณสุขโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำได้ตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น 65%

ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมพัฒนาเมืองได้ด้วยกลไกเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชนโดยมีคณะกรรมการฯ ดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาในระดับลุ่มน้ำ จังหวัด และท้องถิ่น เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยใน 18 จังหวัด ของ 6 ภาค

6 ประเด็นยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

ประเด็นย่อย

- ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย
- พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม
- จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
- พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

Paradigm shift

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

6

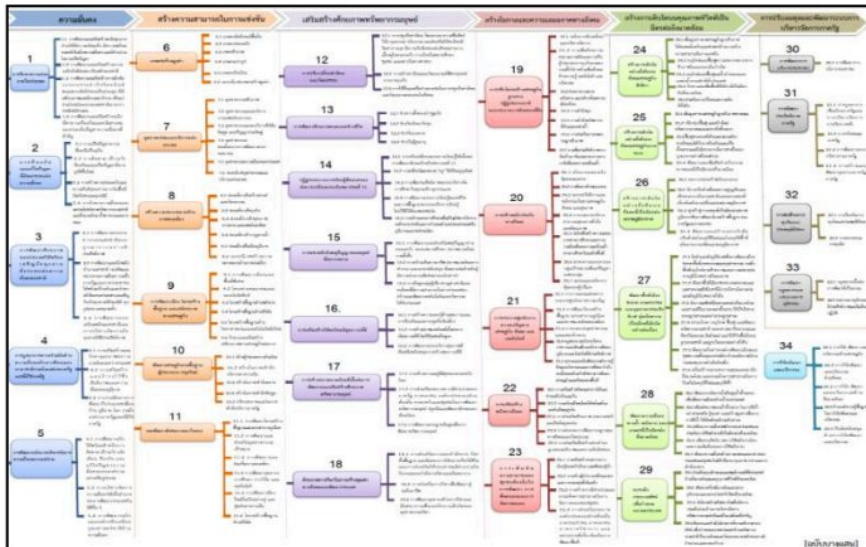
ยุทธศาสตร์ชาติ

35

ประเด็น
ยุทธศาสตร์ชาติ

(ร่าง) แผนแม่บทฯ (เบื้องต้น) จำนวน 34 ฉบับ 131 แผนย่อย

Version แรก
(บางแสน)

ปรับรวบรวมประเด็นแผนแม่บทฯ เป็น **23** ฉบับ และ **85** แผนย่อย

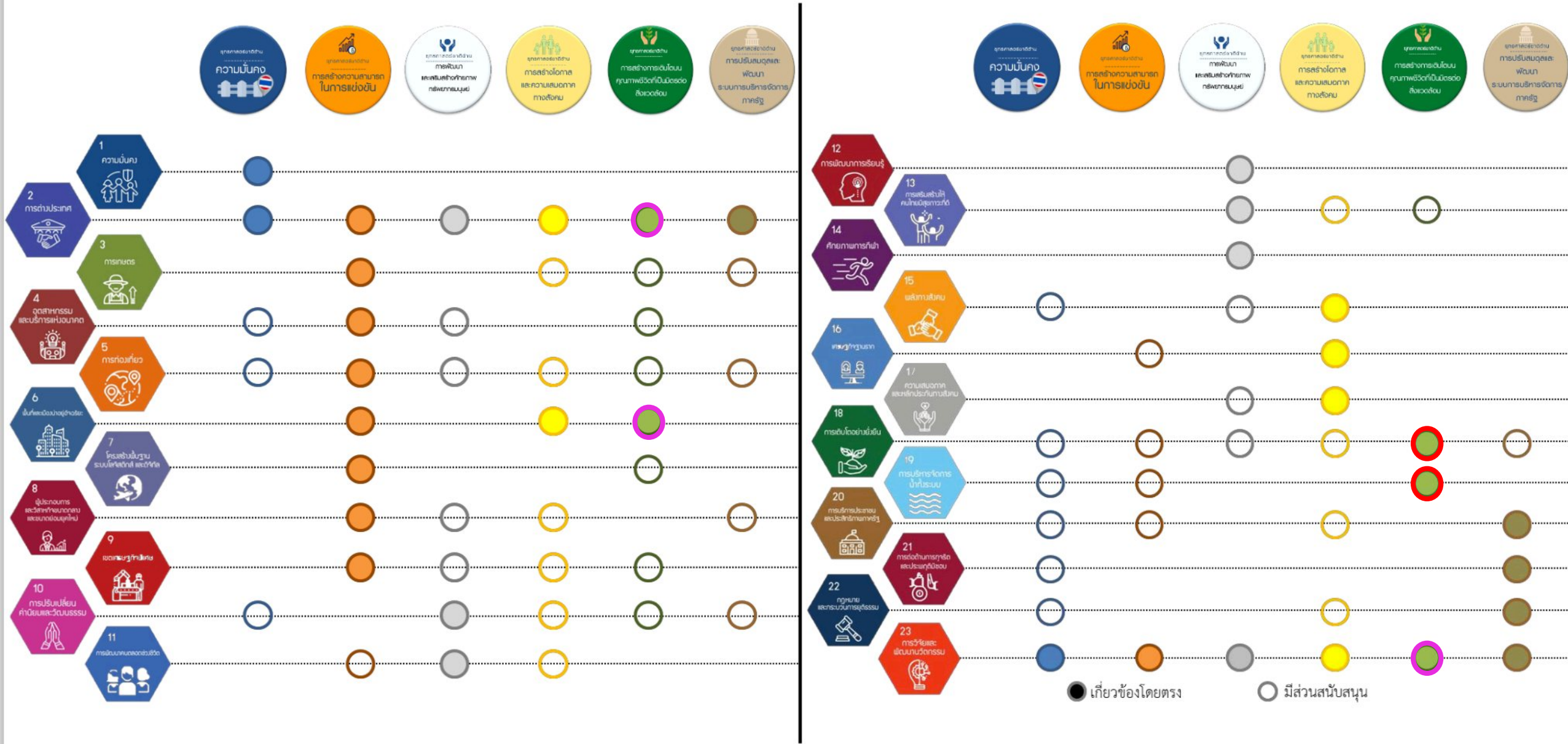
เพื่อลดประเด็นทับซ้อนและบูรรวมประเด็นที่มีความสัมพันธ์กัน
และให้ส่วนราชการสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 23 ประเด็น

ทั้งนี้ ประเด็น แผนแม่บทฯ ทั้ง 23 ฉบับ เป็นการกำหนดประเด็นในลักษณะที่มีความบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง (Cross Issue) และประเด็นการพัฒนาจะมีความซ้ำซ้อนกันระหว่าง แผนแม่บทฯ เพื่อให้ส่วนราชการสามารถนำแผนแม่บทฯ ไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และป้องกันการเกิดความสับสน

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 23 ประเด็น (เบื้องต้น)

1

ความมั่นคง

1.1 การรักษาความสงบภายในประเทศ
1.2 การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
1.3 การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
1.4 การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคง
1.5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

2

การต่างประเทศ

2.1 ความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ
2.2 ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
2.3 การพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกิจระหว่างประเทศ
2.4 การส่งเสริมสถานะและบทบาทของประเทศไทยในประชาคมโลก
2.5 การต่างประเทศที่มีเอกภาพและบูรณาการ

3

การพัฒนาการเกษตร

3.1 เกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่น
3.2 เกษตรปลอดภัย
3.3 เกษตรชีวภาพ
3.4 เกษตรแปรรูป
3.5 เกษตรอัจฉริยะ
3.6 ระบบนิเวศเกษตรสร้างมูลค่า

4

อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

4.1 อุตสาหกรรมชีวภาพ
4.2 อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
4.3 อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
4.4 อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม
4.5 อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทย
4.6 ระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
4.7 การกระจายอุตสาหกรรมและแหล่งจ้างงาน

5

การท่องเที่ยว

5.1 ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
5.2 ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
5.3 ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
5.4 ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
5.5 ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค
5.6 ระบบนิเวศสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

6

การพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

6.1 เมืองน่าอยู่ (Livable City)
6.2 การพัฒนาพื้นที่พิเศษ

7

โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

7.1 โครงข่ายคมนาคมและระบบโลจิสติกส์
7.2 โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน
7.3 โครงสร้างด้านดิจิทัล
7.4 โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง

8

การพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

8.1 สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
8.2 สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
8.3 สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
8.4 สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
8.5 ปรับบทบาทและโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ

9

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

9.1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
9.2 การพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมาย
9.3 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
9.4 การพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี
9.5 การพัฒนาเมืองใหม่อัจฉริยะน่าอยู่และ ศูนย์กลางการเงิน
9.6 โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล

10

การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม

10.1 การปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรม ความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านการเรียนรู้ในครอบครัว การเรียนในสถานศึกษา ชุมชน และสถาบันทางศาสนา
10.2 การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
10.3 การให้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

11

การพัฒนาคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต

11.1 ช่วงการตั้งครรภ์ / ปรูมวัย
11.2 ช่วงวัยเรียน / วัยรุ่น
11.3 ช่วงวัยแรงงาน
11.4 ช่วงวัยผู้สูงอายุ (หรือช่วงสังคมสูงวัย ตามยุทธฯ 4)

12

การพัฒนาการเรียนรู้

12.1 ปฏิรูปการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
12.2 การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

13

การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

13.1 การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยง
13.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
13.3 การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
13.4 การกระจายบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
13.5 พัฒนาและสร้างระบบรับมือภัยพิบัติต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

14

ศักยภาพการกีฬา

14.1 การส่งเสริมการออกกำลังกาย กีฬาขั้นพื้นฐาน และนันทนาการให้กลายเป็นวิถีชีวิต และการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกายและนันทนาการ
14.2 การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาระดับอาชีพ
14.3 การพัฒนาศูนย์กลางด้านการกีฬาและนันทนาการ

15

การเสริมสร้างพลังทางสังคม

15.1 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์
15.2 การเสริมสร้างพลังทางสังคม
15.3 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง

16

การพัฒนาความเสมอภาค และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก

16.1 การเพิ่มขีดความสามารถการผลิตและการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร รวมทั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม ด้วยความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
16.2 ช่องทางการตลาด เครือข่าย และกติกาส่งเสริมการขาย
16.3 การเข้าถึงทุน
16.4 การเข้าถึงทรัพยากรที่ดินและแหล่งน้ำ

17

การสร้างหลักประกันทางสังคม

17.1 นโยบายและกลไกคุ้มครองแรงงาน
17.2 ระบบสวัสดิการและหลักประกันทางเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ
17.3 กลไกเพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาและความร่วมมือเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในระดับพื้นที่
17.4 มาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม
17.5 ระบบและกลไกการคุ้มครองผู้บริโภค

18

การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

18.1 การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
18.2 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
18.3 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

19

การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

19.1 พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
19.2 เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ ให้ทัดเทียมกับระดับสากล
19.3 อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ

20

การพัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ

20.1 การพัฒนาบริการประชาชน
20.2 การบูรณาการเชื่อมโยงภาครัฐและการบริหารจัดการการเงินการคลัง
20.3 การปรับสมดุลภาครัฐ
20.4 การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ
20.5 การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

21

การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

21.1 การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
21.2 การปราบปรามการทุจริต

22

การพัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม

22.1 กฎหมายเอื้อต่อการพัฒนาที่เป็นธรรม
22.2 กระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพและไม่เลือกปฏิบัติ

23

การวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม

23.1 การวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมด้านเศรษฐกิจ
23.2 การวิจัยพัฒนา และนวัตกรรมด้านสังคม
23.3 การวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อม
23.4 ด้านองค์ความรู้พื้นฐานในการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม
23.5 ปัจจัยสนับสนุนด้านการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1 กฎหมายที่ต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ
ภาคผนวก 2 กลไกการขับเคลื่อนและบริหารจัดการ

วันที่ 21 พฤศจิกายน 2561

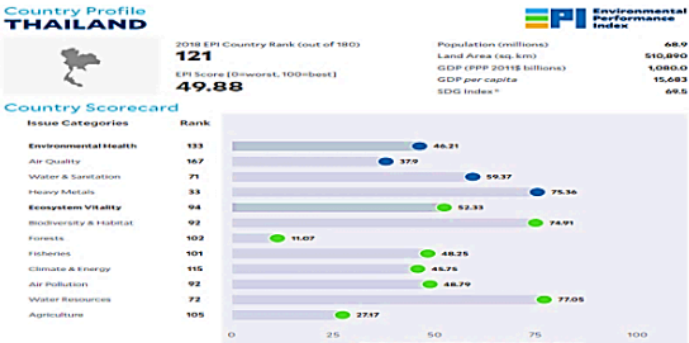
www.nesdb.go.th

6

๑๘. ประเด็น การเติบโตอย่างยั่งยืน

สถานการณ์

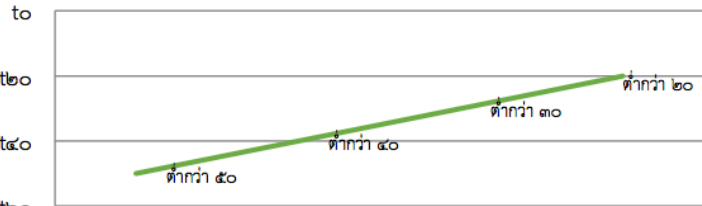
ที่มา : Yale Center for Environmental Law & Policy

เป้าหมาย

สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

อันดับ อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก

(๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) (๒๕๗๖ - ๒๕๘๐)

การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด โดยเฉพาะสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้สูญพันธุ์ ด้วยการดำเนินการปราบปรามและป้องกัน การบุกรุกทำลายเพื่อปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้บนพื้นฐานให้คนและชุมชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้กลับมีสภาพที่สมบูรณ์ รวมทั้งรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขึ้น

ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (คะแนน)			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
๕๐ คะแนน	๕๕ คะแนน	๖๐ คะแนน	๖๕ คะแนน

พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น

สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภท ได้แก่ พื้นที่เป็นป่าธรรมชาติ พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ พื้นที่สีเขียวในเมืองและชนบท รวมทั้งป่าในเมืองและชุมชนเพื่อการเรียนรู้พักผ่อนหย่อนใจ (ร้อยละของพื้นที่ทั้งประเทศ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
- สัดส่วนพื้นที่สีเขียวพื้นที่เป็นป่าธรรมชาติ ร้อยละ ๓๒	- สัดส่วนพื้นที่สีเขียวพื้นที่เป็นป่าธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓	- สัดส่วนพื้นที่สีเขียวพื้นที่เป็นป่าธรรมชาติ ร้อยละ ๓๔	- สัดส่วนพื้นที่สีเขียวพื้นที่เป็นป่าธรรมชาติ ร้อยละ ๓๕
- พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๐	- พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒	- พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๕	- พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๕
- พื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชนบท ร้อยละ ๒	- พื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชนบท ร้อยละ ๓	- พื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชนบท ร้อยละ ๔	- พื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชนบท ร้อยละ ๕

การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล ปรับปรุงฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ระบบ โดยมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่สำคัญ จัดให้มีพื้นที่คุ้มครองทางทะเลในรูปแบบต่าง ๆ ควบคุมและยกเลิกเครื่องมือประมงแบบทำลายล้าง ประกอบกับการดูแลที่มีประสิทธิภาพโดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและประชาชนในพื้นที่ พัฒนากลไกคุ้มครองสัตว์ที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศ การท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ที่มีมาตรฐานระดับสากล

ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศทางทะเลเพิ่มขึ้น

ดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (คะแนน)			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
๗๐ คะแนน	๗๒ คะแนน	๗๕ คะแนน	๗๗ คะแนน

การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายและแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน และดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย มุ่งเน้นในด้านการปรับปรุงการบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ โดยคำนึงถึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขาพลังงานและขนส่ง สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และสาขาการจัดการของเสียลดลง (ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์)			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
ลดลงอย่างน้อย ร้อยละ ๑๒ จากกรณีปกติ	ลดลงอย่างน้อย ร้อยละ ๑๕ จากกรณีปกติ	ลดลงอย่างน้อย ร้อยละ ๒๐ จากกรณีปกติ	ลดลงอย่างน้อย ร้อยละ ๒๐ จากกรณีปกติ

การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและคำมาตรฐานสากล เช่น ด้านอาหาร น้ำ อากาศ ป่าไม้ สัตว์ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพกับทุกภาคส่วนอย่างเคร่งครัด

คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์

คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดิน อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ (ร้อยละของพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ร้อยละ ๓๕ ของพื้นที่เป้าหมาย	(ปี ๖๖ - ๗๐) ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่เป้าหมาย	(ปี ๗๑ - ๗๕) ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่เป้าหมาย	(ปี ๗๖ - ๘๐) ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่เป้าหมาย

คุณภาพอากาศ เสียง และความสิ้นเปลืองอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย

คุณภาพอากาศ เสียง และความสิ้นเปลืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย (ร้อยละของพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ร้อยละ ๓๕ ของพื้นที่เป้าหมาย	(ปี ๖๖ - ๗๐) ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่เป้าหมาย	(ปี ๗๑ - ๗๕) ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่เป้าหมาย	(ปี ๗๖ - ๘๐) ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่เป้าหมาย

การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตรและกากอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๐.๗๔	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๐.๘๑	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๐.๘๔	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๐.๙๕

การยกระดับกระบวนการด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม

คนไทยมีคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี

ดัชนีการตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อม			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ร้อยละ ๒๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) ร้อยละ ๒๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) ร้อยละ ๒๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ร้อยละ ๒๐

๑๙. ประเด็น การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

สถานการณ์

๑. ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศมีจำนวน ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒. ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆมีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

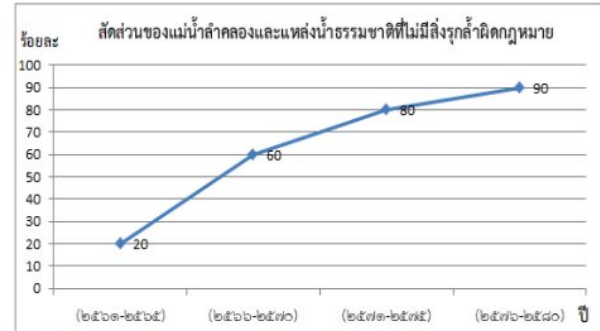
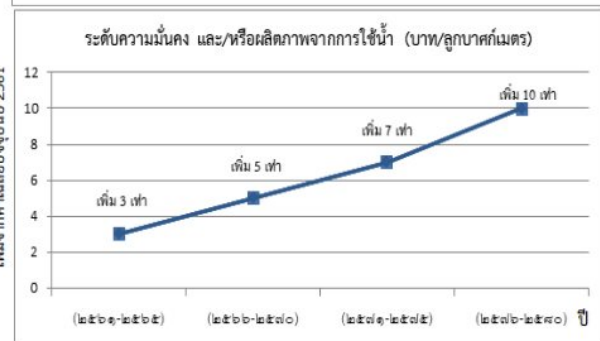
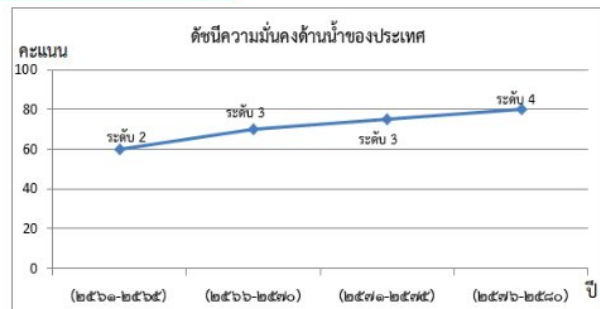
เป้าหมาย

๑. ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพิ่มขึ้น

๒. ผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบเพิ่มขึ้น ในการใช้น้ำอย่างประหยัดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ

๓. แม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพให้มีระบบนิเวศที่ดี

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ จึงมุ่งเน้นการกำหนดเป้าหมาย และแนวทางพัฒนาระบบจัดการน้ำทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นคง เพิ่มผลิตผล ในเรื่องการจัดและการใช้น้ำทุกภาคส่วน โดยมีแนวทางพัฒนาประกอบด้วยแผนย่อย ๓ แผน ดังนี้

การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ ด้วยการเพิ่มระดับความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภคโดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท โดยยกระดับระบบน้ำสะอาดและการดูแลระบบน้ำในชุมชนชนบท เพิ่มระดับความมั่นคงด้านน้ำเพื่อสิ่งแวดล้อมโดยอนุรักษ์แหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำลำคลอง ปรับปรุงคุณภาพน้ำ และพัฒนาพื้นที่ริมลำน้ำหลัก เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการท่องเที่ยว เพิ่มระดับการฟื้นตัวจากพิบัติภัยด้านน้ำและลดความเสียหายจากภัยพิบัติด้านน้ำเทียบจากกรณีปกติ

ระดับความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น จากระดับ ๓ ให้เป็นระดับ ๔ (สูงสุดที่ระดับ ๕)

ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภค (ระดับ)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
อยู่ในระดับ ๓.๕	อยู่ในระดับ ๓.๕	อยู่ในระดับ ๓.๕	อยู่ในระดับ ๔
ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำเพื่อสิ่งแวดล้อม (ระดับ)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
อยู่ในระดับ ๒.๕	อยู่ในระดับ ๓	อยู่ในระดับ ๓.๕	อยู่ในระดับ ๔

ระดับการรับมือกับพิบัติภัยด้านน้ำเพิ่มขึ้น

ดัชนีการรับมือกับพิบัติภัยด้านน้ำ (ระดับ)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
อยู่ในระดับ ๓	อยู่ในระดับ ๓.๕	อยู่ในระดับ ๔	อยู่ในระดับ ๔
ยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้ำเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน ๖๔ คะแนน ให้เป็น ๘๐ คะแนน			
ดัชนีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้ำ (ระดับ)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
ระดับธรรมาภิบาลไม่น้อยกว่า ๗๐ คะแนน	ระดับธรรมาภิบาลไม่น้อยกว่า ๗๕ คะแนน	ระดับธรรมาภิบาลไม่น้อยกว่า ๘๐ คะแนน	ระดับธรรมาภิบาลไม่น้อยกว่า ๘๐ คะแนน

เพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบ ในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล โดยเพิ่มระดับความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมืองด้วยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการออกแบบระบบน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนติดตามและประเมินผลเพิ่มระดับความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยบูรณาการการพัฒนาประปาเมือง ระบบน้ำแบบบูรณาการและครบวงจร ในพื้นที่พัฒนาเกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว และเพิ่มผลิตภาพจากการใช้น้ำ ๑๐ เท่า

ระดับความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมืองเพิ่มขึ้น

ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมือง (ระดับ)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
ความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมือง อยู่ในระดับ ๓.๕	ความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมือง อยู่ในระดับ ๒	ความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมือง อยู่ในระดับ ๓	ความมั่นคงด้านน้ำในเขตเมือง อยู่ในระดับ ๔

ระดับความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

ดัชนีความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ (ระดับ)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
ความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ ๔.๒	ความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ ๔.๔	ความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ ๔.๘	ความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ ๕.๐

ผลผลิตภาพจากการใช้น้ำเพิ่มขึ้น

ผลผลิตภาพจากการใช้น้ำ (บาท/ลูกบาศก์เมตร)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
เพิ่ม ๓ เท่าจากค่าเฉลี่ย ปัจจุบันปี พ.ศ. ๒๕๖๑	เพิ่ม ๕ เท่าจากค่าเฉลี่ย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	เพิ่ม ๗ เท่าจากค่าเฉลี่ย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	เพิ่ม ๑๐ เท่าจากค่าเฉลี่ย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

การอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ โดยฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและการป้องกันตลิ่งและฝายชะลอน้ำ มีการวางแผนการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำบนพื้นฐานของการรักษามูลค่าสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมกลไกการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำ ลำ คลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ มีโครงการการสัญจรทางน้ำที่สะดวก ปลอดภัย ประหยัดและมีประสิทธิภาพ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชน องค์กรเอกชน เอกชน มีความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักต่อคุณค่าและความสำคัญของแม่น้ำ ลำ คลอง

แม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศมีระบบนิเวศและทัศนียภาพที่ดี มี

คุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

สัดส่วนพื้นที่ลำคลองที่ได้รับการฟื้นฟู (ร้อยละของพื้นที่เป้าหมาย)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
คลองสายหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ความสำเร็จร้อยละ ๕๐	คลองสายหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ความสำเร็จร้อยละ ๗๕	กทม.คลองส่วนที่เหลือ ความสำเร็จร้อยละ ๙๐	

สัดส่วนพื้นที่ลำน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู (ร้อยละของพื้นที่เป้าหมาย)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
ลำน้ำสายหลักใน ๒๕ กลุ่มน้ำ ความสำเร็จร้อยละ ๒๐	ลำน้ำสายหลักใน ๒๕ กลุ่มน้ำ ความสำเร็จร้อยละ ๕๐	ลำน้ำสายหลักใน ๒๕ กลุ่มน้ำ ความสำเร็จร้อยละ ๗๕	

สัดส่วนพื้นที่ชุมชนและแหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู (ร้อยละของพื้นที่เป้าหมาย)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
พื้นที่ชุมชนริมลำน้ำ Bimodal Site ความสำเร็จร้อยละ ๔๐	- ลำน้ำสายหลักใน ๒๐ กลุ่มน้ำ ความสำเร็จร้อยละ ๒๐	ลำน้ำสายหลักใน ๒๕ กลุ่มน้ำ ความสำเร็จร้อยละ ๕๐	
พื้นที่ชุมชนที่มีความสำคัญระดับชาติ ความสำเร็จร้อยละ ๔๐	- แหล่งน้ำธรรมชาติ ที่มีพื้นที่ผิวน้ำเกิน ๑๐๐๐ ไร่ ความสำเร็จร้อยละ ๔๐		

สัดส่วนพื้นที่ชุมชน (นอกเขต กทม.ที่เป็นชุมชนขนาดใหญ่) ริมแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติ (ร้อยละของพื้นที่เป้าหมาย)			
(ปี ๒๑-๒๕)	(ปี ๒๖-๓๐)	(ปี ๓๑-๓๕)	(ปี ๓๖-๔๐)
ความสำเร็จร้อยละ ๕๐	ความสำเร็จร้อยละ ๙๐		

๒. ประเด็น การต่างประเทศ

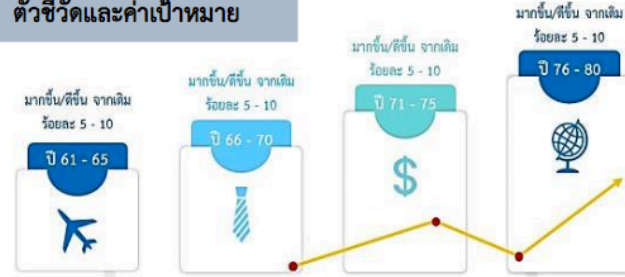

การดำเนินงานด้านการต่างประเทศให้ไทยมีความพร้อมและมีบทบาทเชิงรุกอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเป็นผู้เล่นสำคัญในเวทีโลก และมีความร่วมมือกับนานาชาติในลักษณะที่จะเกื้อหนุนต่อความก้าวหน้าในทุก ๆ ด้านของไทยและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประชาคมโลกโดยรวม ดังนั้นแผนแม่บทประเด็นการต่างประเทศ จึงได้กำหนดกรอบนโยบายต่างประเทศของไทย เพื่อให้ทุกส่วนราชการสามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติทั้ง ๖ ด้านในมิติการต่างประเทศอย่างบูรณาการ และเป็นเอกภาพ โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ “การต่างประเทศไทย มีเอกภาพ ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน มีมาตรฐานสากล และมีเกียรติภูมิในประชาคมโลก”

เป้าหมาย

การต่างประเทศไทยมีเอกภาพ ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน มีมาตรฐานสากล และมีเกียรติภูมิในประชาคมโลก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ มุ่งเสริมสร้างความมั่นคงของไทยและเสถียรภาพของภูมิภาค ท้ามกลายักคความทุกรูปแบบ โดยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกระดับ ทุกมิติ และเตรียมความพร้อมของไทยในการรับมือต่อความท้าทายด้านความมั่นคงจากภายนอก นอกจากนี้ การต่างประเทศไทยยังจะต้องดำเนินการเชิงรุกในการเสริมสร้างเสถียรภาพในภูมิภาคไปพร้อมกันด้วย เพื่อลดความเสี่ยงหรือป้องกันปัญหาที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของไทยในอนาคตได้

ประเทศไทยมีความมั่นคงและสามารถรับมือกับความท้าทายจากภายนอกได้ทุกรูปแบบ

ระดับความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในทุกมิติกับประเทศมหาอำนาจและประเทศที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

ประเทศไทยมีบทบาทในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมเสถียรภาพของภูมิภาคเอเชีย

ระดับความสำเร็จของบทบาทไทยในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมเสถียรภาพของภูมิภาคเอเชีย			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ไทยจะสามารถหลุดพ้นจาก “กับดักประเทศรายได้ปานกลาง” พัฒนาตามเป้าหมายที่มุ่งสร้างเศรษฐกิจที่เน้นคุณค่าที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งเร่งพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล นอกจากนี้ ประเทศไทยยังสามารถคว้าโอกาสทองของการที่เอเชียจะขึ้นเป็นภูมิภาคที่เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่โดดเด่นที่สุดโดยใช้ประโยชน์จากที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ของไทย ควบคู่กับการสร้างความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมและโลจิสติกส์ในภูมิภาค เพื่อส่งเสริมให้ไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้าและการลงทุนในเอเชียในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมและการบริการที่ไทยมีความได้เปรียบเชิงแข่งขัน

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการ และความเชื่อมโยงที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย โดยมีระบบเศรษฐกิจที่เน้นนวัตกรรม

ระดับความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ ความเชื่อมโยง และนวัตกรรมในกรอบภูมิภาค ภูมิภาค และพหุภาคี			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนกับต่างประเทศ เพื่อร่วมกันบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก

ระดับความสำเร็จของบทบาทไทยในการเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนกับต่างประเทศ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

การพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ การพัฒนาอย่างเป็นเอกเทศจากกฎเกณฑ์และมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการ

ไทยมีการพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในทุกมิติและสามารถมีบทบาทเชิงรุกในการร่วมกำหนดมาตรฐานสากล

ระดับความร่วมมือกับต่างประเทศในการปรับปรุง/พัฒนามาตรฐานภายในประเทศให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและมาตรฐานสากลที่สำคัญ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

ระดับความสำเร็จของบทบาทไทยในการกำหนดบรรทัดฐานและมาตรฐานระหว่างประเทศ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

อันดับ/คะแนนของไทยในดัชนีสากลในประเด็นที่มีนัยสำคัญต่อผลประโยชน์ของชาติ มีพัฒนาการที่ดีขึ้น

(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐
--	--	--	--

การส่งเสริมสถานะและบทบาทของประเทศไทยในประชาคมโลก การส่งเสริมสถานะและอำนาจแบบนุ่มนวลของไทย

ประเทศไทยมีเกียรติภูมิ อำนาจต่อรอง และได้รับการยอมรับในสากลมากขึ้น

ระดับความสำเร็จของไทยในการสร้างความเข้าใจ/การยอมรับภาพลักษณ์ และความนิยมไทยในสากลด้วยอำนาจแบบนุ่มนวลของไทย			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

ระดับความสำเร็จของไทยในเวทีระหว่างประเทศ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างเครือข่ายของคนไทย/ชุมชนไทยในต่างประเทศให้มีความเข้มแข็งและมีเกียรติภูมิ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

การต่างประเทศมีเอกภาพและบูรณาการ การทำงานอย่างบูรณาการและเอกภาพเป็นกุญแจสำคัญที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานด้านต่างประเทศ

ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการต่างประเทศอย่างมีเอกภาพ และไทยเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือ

ระดับความร่วมมือระหว่างส่วนราชการไทยเพื่อพัฒนา/ขับเคลื่อนการต่างประเทศในทุกมิติ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

ระดับการพัฒนางานบริการด้านการต่างประเทศและด้านการกงสุล			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

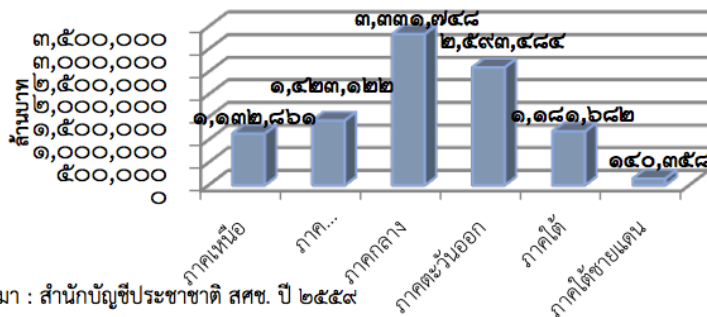
ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างเครือข่ายบุคคลและองค์กรที่เป็นมิตรกับประเทศไทยในต่างประเทศ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) มากขึ้น/ดีขึ้น จากเดิม ร้อยละ ๕ - ๑๐

๖. ประเด็น พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

สถานการณ์

มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค

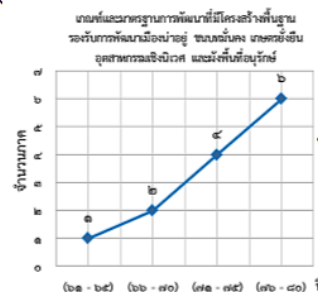

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สศช. ปี ๒๕๕๙

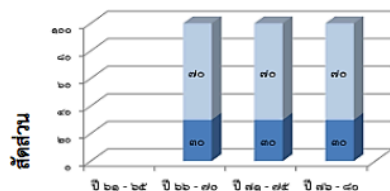
เป้าหมาย

- ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- พื้นที่ที่มีแผนผังภูมิโนเวตเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี
- ลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่าง...

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

สัดส่วน ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จังหวัด ๖๐ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดรวมจังหวัดร้อยละ ๖๐ และที่จังหวัด

Y2 ← Y1
↑
X

การพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองตามแผนผังภูมิโนเวตให้เป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สามารถรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เป็นที่อยู่อาศัยลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ทุกกลุ่ม โดยแบ่งการพัฒนาเมืองออกเป็น ๒ รูปแบบ ได้แก่ (๑) เมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ซึ่งเน้นพัฒนาเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาคให้มีความสามารถในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจเทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติ มีความน่าอยู่ และมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเมือง และ (๒) เมืองขนาดกลาง ซึ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วถึงและได้มาตรฐาน เพื่อส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการบริการสำหรับพื้นที่โดยรอบ ก่อให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำเมืองในพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา เพื่อกระจายความเจริญและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

จำนวนเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่มีการพัฒนาศูนย์เศรษฐกิจ แหล่งที่อยู่อาศัยและพื้นที่เฉพาะ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๖ เมือง (กรุงเทพและ ปริมณฑล เชียงใหม่ ขอนแก่น เมืองในพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก สงขลา ภูเก็ต)	(ปี ๖๖ - ๗๐) -	(ปี ๗๑ - ๗๕) -	(ปี ๗๖ - ๘๐) -
จำนวนเมืองขนาดกลางที่ได้รับการพัฒนา			
(ปี ๖๑ - ๖๕) -	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๗ เมือง (เชียงราย กาญจนบุรี พระนครศรีอยุธยา พิษณุโลก นครราชสีมา หนองคาย และมุกดาหาร)	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๗ เมือง (สุราษฎร์ธานี น่าน อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี บุรีรัมย์ นครสวรรค์ สระบุรี)	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๖ เมือง (ร้อยเอ็ด สกลนคร กระบี่ ยะลา ราชบุรี และ ลำปาง)
จำนวนเมืองที่ได้รับการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๕ เมือง (กรุงเทพและ ปริมณฑล เชียงใหม่ ขอนแก่น สงขลา ภูเก็ต)	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๔ เมือง	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๔ เมือง	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๔ เมือง

การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวตอย่างยั่งยืน โดยจัดทำและพัฒนากระบวนการเชื่อมโยง จัดการ และวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการจัดทำแผนผังภูมิโนเวตระดับประเทศ รวมถึงสนับสนุนการบริหารจัดการตามศักยภาพของภูมิโนเวต จัดทำแผนผังภูมิโนเวตของพื้นที่ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน พร้อมทั้งการจัดทำผังเมืองและชนบท ตามเกณฑ์มาตรฐานและองค์ประกอบของผังเมืองรวมด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน คมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การจัดทำแผนผังพื้นที่เขตเกษตรเศรษฐกิจ แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุกเพื่อใช้ในการพัฒนาการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ การจัดทำผังพื้นที่อุตสาหกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานตลอดจนตัวชี้วัดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่ายเมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐาน

จำนวนเมืองคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๕ เมือง (กรุงเทพ และปริมณฑล เชียงใหม่ ขอนแก่น สงขลา ภูเก็ต)	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๑๒ เมือง (เมืองระยะที่ ๑ และ ๒)	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๑๙ เมือง (เมืองระยะที่ ๑-๓)	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๒๕ เมือง (เมืองระยะที่ ๑-๔)
ความยั่งยืนทางภูมิโนเวต ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม			
พื้นที่ที่มีการดำเนินการสวนรักษานุรักษ์พื้นที่ฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในพื้นที่			
(ปี ๖๑ - ๖๕) เพิ่มขึ้นอย่างน้อยใน ๓ จังหวัด ของ ๑ ภาค	(ปี ๖๖ - ๗๐) เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ใน ๓ จังหวัด ของ ๒ ภาค	(ปี ๗๑ - ๗๕) เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ใน ๖ จังหวัด ของ ๒ ภาค	(ปี ๗๖ - ๘๐) เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ใน ๖ จังหวัด ของ ๒ ภาค

๒๓. ประเด็น การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

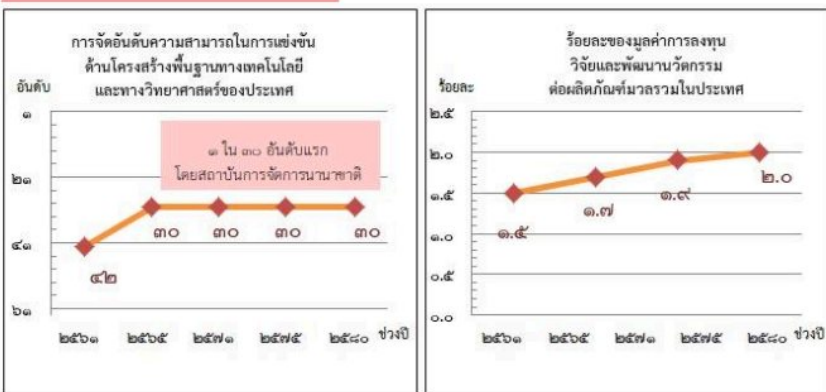
สถานการณ์

เป้าหมาย

๑. ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มสูงขึ้น
๒. มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาจับตลาด รวมทั้งสร้างเครือข่ายร่วมกับภาคการศึกษาทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ ตลอดจนการพัฒนามาตรฐาน คุณภาพ และการบริการ ที่เป็นที่ยอมรับตามข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อให้สามารถรองรับความจำเป็นของอุตสาหกรรมและบริการของไทยในการส่งมอบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานระหว่างประเทศ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัยและนวัตกรรม ส่งผลให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน

อัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่สร้างมูลค่า เพิ่มขึ้นจากการวิจัย			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ขยายตัวร้อยละ ๕ ต่อปี	(ปี ๖๖ - ๗๐) ขยายตัวร้อยละ ๕ ต่อปี	(ปี ๗๑ - ๗๕) ขยายตัวร้อยละ ๕ ต่อปี	(ปี ๗๖ - ๘๐) ขยายตัวร้อยละ ๕ ต่อปี

วิสาหกิจในกลุ่มเป้าหมายด้านเศรษฐกิจที่มีนวัตกรรมเพิ่มขึ้น			
จำนวนวิสาหกิจที่มีนวัตกรรมที่มีสัดส่วนของรายได้จากผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต่อรายได้ทั้งหมดเพิ่มขึ้น			
(ปี ๖๑ - ๖๕) เพิ่มขึ้น ๑ เท่าจากปีฐาน	(ปี ๖๖ - ๗๐) เพิ่มขึ้น ๒ เท่าจากปีฐาน	(ปี ๗๑ - ๗๕) เพิ่มขึ้น ๓ เท่าจากปีฐาน	(ปี ๗๖ - ๘๐) เพิ่มขึ้น ๕ เท่าจากปีฐาน

การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านสังคม มุ่งเน้นการวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมที่เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนสังคมไทย การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มในทุกด้าน เพื่อรองรับกระแสโลกาภิวัตน์ของวัฒนธรรมโลกที่รวดเร็วขึ้น ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐให้เข้ากับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคดิจิทัล

คุณภาพชีวิต ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และความเสมอภาคทางสังคมได้รับการยกระดับเพิ่มขึ้นจากผลการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเชิงสังคม			
ดัชนีนวัตกรรมเชิงสังคม* (ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ในการยกระดับคุณภาพทางสังคมจากผลการวิจัย)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) -	(ปี ๖๖ - ๗๐) -	(ปี ๗๑ - ๗๕) -	(ปี ๗๖ - ๘๐) -

การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรมที่เป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์และฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรทางบก ทางน้ำ และทางทะเล รวมทั้งการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการจัดการก๊าซเรือนกระจก

การประยุกต์ใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น			
สัดส่วนสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตร สิ่งประดิษฐ์ทางภูมิศาสตร์ ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ ต่อสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร สิ่งประดิษฐ์ทางภูมิศาสตร์ทั้งหมด			
(ปี ๖๑ - ๖๕) จัดตั้งฐานข้อมูลและข้อมูล ปีฐาน เกี่ยวกับสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร สิ่งประดิษฐ์ทางภูมิศาสตร์ ด้านเศรษฐกิจ ฐานชีวภาพ	(ปี ๖๖ - ๗๐) สัดส่วนสิทธิบัตร ฯลฯ เพิ่มขึ้น ๑ เท่า	(ปี ๗๑ - ๗๕) สัดส่วนสิทธิบัตร ฯลฯ เพิ่มขึ้น ๒ เท่า	(ปี ๗๖ - ๘๐) สัดส่วนสิทธิบัตร ฯลฯ เพิ่มขึ้น ๓ เท่า

การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านองค์ความรู้พื้นฐาน มุ่งเน้นการสะสมองค์ความรู้ การต่อยอดไปสู่การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ และการต่อยอดไปสู่นวัตกรรมทางเศรษฐกิจหรือนวัตกรรมทางสังคม รวมทั้งการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยตรง ผ่านการสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีฐาน

ประเทศไทยมีขีดความสามารถของเทคโนโลยีฐานทั้ง ๔ ด้านทัดเทียมประเทศที่ก้าวหน้าในเอเชีย			
อันดับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ นาโนเทคโนโลยี และเทคโนโลยีดิจิทัล			
(ปี ๖๑ - ๖๕) อันดับ ๑ ใน ๒๐ ของประเทศที่ก้าวหน้า ในเอเชีย	(ปี ๖๖ - ๗๐) อันดับ ๑ ใน ๑๕ ของประเทศที่ ก้าวหน้าในเอเชีย	(ปี ๗๑ - ๗๕) อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของประเทศที่ ก้าวหน้าในเอเชีย	(ปี ๗๖ - ๘๐) อันดับ ๑ ใน ๕ ของ ประเทศที่ก้าวหน้า ในเอเชีย

ด้านปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มุ่งเน้นการพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม การพัฒนาบุคลากรวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนวิจัยและนวัตกรรม การเพิ่มจำนวนบุคลากรวิจัยและนวัตกรรมในภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชน รวมทั้งการพัฒนามาตรฐาน ระบบคุณภาพ และการวิเคราะห์ทดสอบ

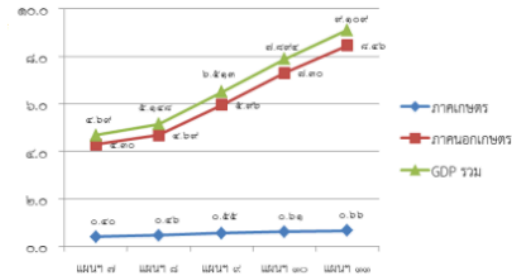
โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นต่อการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น			
อัตราการของจำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นต่อการพัฒนาเพิ่มขึ้นประเทศ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ร้อยละ ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) ร้อยละ ๒๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) ร้อยละ ๕๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ร้อยละ ๘๐
สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเพิ่มขึ้น			
สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๗๐ ต่อ ๓๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๗๕ ต่อ ๒๕	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๘๐ ต่อ ๒๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๘๐ ต่อ ๒๐

๓. ประเด็น การเกษตร

สถานการณ์

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๗-๑๑

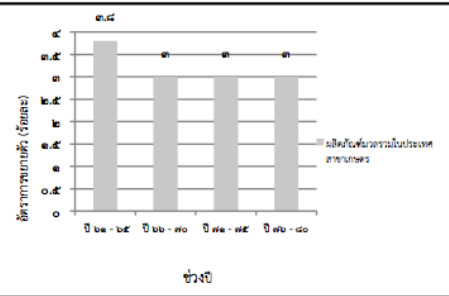

เป้าหมาย

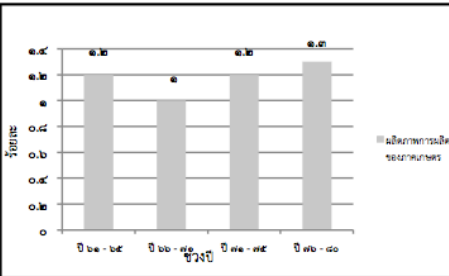
- ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ที่มา : จากการค้าขายโดยข้อมูลจาก สศช. หมายถึง "แผนฯ ๑๑ เฉลี่ยปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗"
- ผลผลิตการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ย

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร (เฉลี่ยร้อยละ)

อัตราผลผลิตการผลิตของภาคเกษตร (เฉลี่ยร้อยละ)

Y2 ← Y1
↑
X

เกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์ และการสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาอัตรลักษณ์พื้นถิ่น

สินค้าเกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๒๑ - ๒๕) ขยายตัวร้อยละ ๓	(ปี ๒๖ - ๒๖) ขยายตัวร้อยละ ๔	(ปี ๒๗ - ๒๗) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๒๘ - ๒๘) ขยายตัวร้อยละ ๖

เกษตรปลอดภัย พัฒนาคุณภาพมาตรฐานและระบบการรับรองความปลอดภัยในระดับต่างๆ รวมถึงการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงอาหารอย่างทั่วถึงและปลอดภัย

สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๒๑ - ๒๕) ขยายตัวร้อยละ ๓	(ปี ๒๖ - ๒๖) ขยายตัวร้อยละ ๓	(ปี ๒๗ - ๒๗) ขยายตัวร้อยละ ๓	(ปี ๒๘ - ๒๘) ขยายตัวร้อยละ ๓

ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร			
(ปี ๒๑ - ๒๕) -	(ปี ๒๖ - ๒๖) ดัชนีระดับดี	(ปี ๒๗ - ๒๗) ดัชนีระดับดีมาก	(ปี ๒๘ - ๒๘) ดัชนีระดับดีมาก

เกษตรชีวภาพ สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพทางการเกษตรเพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่จำเป็นถึงสิ่งแวดล้อมเพื่อการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายชีวภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ

สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๒๑ - ๒๕) ขยายตัวร้อยละ ๓	(ปี ๒๖ - ๒๖) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๒๗ - ๒๗) ขยายตัวร้อยละ ๘	(ปี ๒๘ - ๒๘) ขยายตัวร้อยละ ๑๐

วิสาหกิจเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งในทุกตำบลเพิ่มขึ้น

จำนวนวิสาหกิจเกษตรขนาดกลางและขนาดเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ			
(ปี ๒๑ - ๒๕) ๑ ตำบล ๑ วิสาหกิจ	(ปี ๒๖ - ๒๖) ๑ ตำบล ๑ วิสาหกิจ	(ปี ๒๗ - ๒๗) ๑ ตำบล ๑ วิสาหกิจ	(ปี ๒๘ - ๒๘) ๑ ตำบล ๑ วิสาหกิจ

เกษตรแปรรูป สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขึ้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ตลอดจนให้ความสำคัญกับตราสินค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๒๑ - ๒๕) ขยายตัวร้อยละ ๓	(ปี ๒๖ - ๒๖) ขยายตัวร้อยละ ๔	(ปี ๒๗ - ๒๗) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๒๘ - ๒๘) ขยายตัวร้อยละ ๖

เกษตรอัจฉริยะ ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปศุสัตว์การผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ทางการเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรแห่งอนาคต เพื่อนำมาใช้ในการกระบวนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล

สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๒๑ - ๒๕) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓	(ปี ๒๖ - ๒๖) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔	(ปี ๒๗ - ๒๗) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕	(ปี ๒๘ - ๒๘) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖

ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๒๑ - ๒๕) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐	(ปี ๒๖ - ๒๖) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕	(ปี ๒๗ - ๒๗) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐	(ปี ๒๘ - ๒๘) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕

ระบบนิเวศการเกษตร ให้ความสำคัญกับมาตรการสนับสนุนที่จะช่วยให้การสร้างมูลค่าในภาคเกษตรดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม อาทิ การเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการทรัพยากรทางการเกษตร และการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและระบบติดตาม เฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตรให้ทันกับสถานการณ์ การส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคการเกษตร ที่สอดคล้องกับความต้องการและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๒๑ - ๒๕) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐	(ปี ๒๖ - ๒๖) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕	(ปี ๒๗ - ๒๗) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐	(ปี ๒๘ - ๒๘) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕

สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย)

ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น			
(ปี ๒๑ - ๒๕) สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อย ร้อยละ ๙๐ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร มีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๒๕	(ปี ๒๖ - ๒๖) สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อย ร้อยละ ๙๕ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร มีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๓๐	(ปี ๒๗ - ๒๗) สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อย ร้อยละ ๙๕ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร มีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๓๕	(ปี ๒๘ - ๒๘) สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อย ร้อยละ ๙๕ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร มีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๔๐

๔. ประเด็น อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

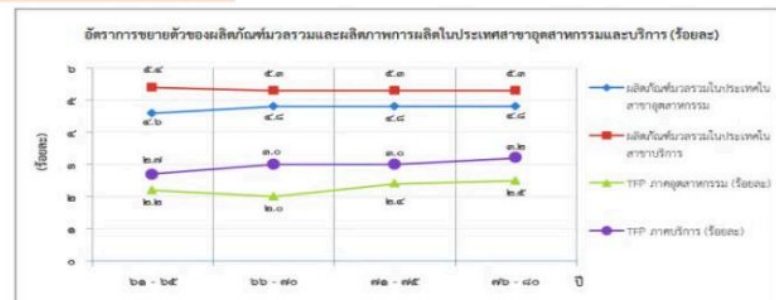
สถานการณ์

ที่มา : กระทรวงอุตสาหกรรม

- เป้าหมาย
1. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
 2. ผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

อุตสาหกรรมชีวภาพ ส่งเสริมและสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพยุคใหม่ทั้งระบบแบบครบวงจร โดยให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า พร้อมทั้งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา

อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๖ - ๘๐
ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕

อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ครบวงจร เน้นการพัฒนาแบบบูรณาการควบคู่กับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา และนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในทางการแพทย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพในทุกมิติและสร้างอุตสาหกรรมทางการแพทย์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เพื่อรองรับความต้องการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์เฉลี่ยต่อปี (เฉลี่ยร้อยละ)

ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๖ - ๘๐
ขยายตัวร้อยละ ๕	ขยายตัวร้อยละ ๕	ขยายตัวร้อยละ ๕	ขยายตัวร้อยละ ๕

อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาและสร้างนวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรทั้งด้านการผลิตและผู้ใช้

อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์เฉลี่ยต่อปี (เฉลี่ยร้อยละ)

ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๖ - ๘๐
ขยายตัวร้อยละ ๕	ขยายตัวร้อยละ ๕	ขยายตัวร้อยละ ๕	ขยายตัวร้อยละ ๕

ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น

อันดับของ Digital Evolution Index ของไทย

ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๖ - ๘๐
๑ ใน ๔๐	๑ ใน ๓๐	๑ ใน ๒๕	๑ ใน ๒๐

อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม ผลักดันการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสายการบินของประเทศพัฒนาขีดความสามารถในการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมระบบรางและอุตสาหกรรมสนับสนุนภายในประเทศ

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่

ส่วนแบ่งการตลาดของจำนวนอากาศยานที่เข้าซ่อมในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (เฉลี่ยร้อยละ)

ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๖ - ๘๐
ร้อยละ ๑	ร้อยละ ๑	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๔

ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานสูงขึ้น (Tier)

จำนวนผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานระดับ Tier ๒ Tier ๓ และ Tier ๔

ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๖ - ๘๐
Tier ๔	Tier ๓	Tier ๒	Tier ๒

อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ สร้างและพัฒนาศักยภาพสำหรับอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศและสนับสนุนการนำเข้าผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ส่งเสริมให้เกิดการวิจัยพัฒนาและสร้างนวัตกรรมเพื่อลดการพึ่งพาจากต่างประเทศ สนับสนุนผู้ประกอบการตามระดับความสามารถของผู้ประกอบการ และสร้างเครือข่ายและคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศและเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก

อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ (เฉลี่ยร้อยละ)

ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๖ - ๘๐
-	ขยายตัวร้อยละ ๕	ขยายตัวร้อยละ ๑๐	ขยายตัวร้อยละ ๑๐

การส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทย (เฉลี่ยร้อยละ)

ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๖ - ๘๐
-	ขยายตัวร้อยละ ๕	ขยายตัวร้อยละ ๑๐	ขยายตัวร้อยละ ๑๐

การพัฒนากระบวนการผลิตอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการไทยตลอดห่วงโซ่มูลค่า มีการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคตสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์สำหรับภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศ กำหนดแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากร โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของตลาดและจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ

แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน

ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๖ - ๘๐
อันดับที่ ๖๐	อันดับที่ ๕๕	อันดับที่ ๕๐	อันดับที่ ๔๕

ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น

อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคต

ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๖ - ๘๐
อันดับที่ ๔๕	อันดับที่ ๔๐	อันดับที่ ๓๕	อันดับที่ ๓๐

๕. ประเด็น การท่องเที่ยว

สถานการณ์

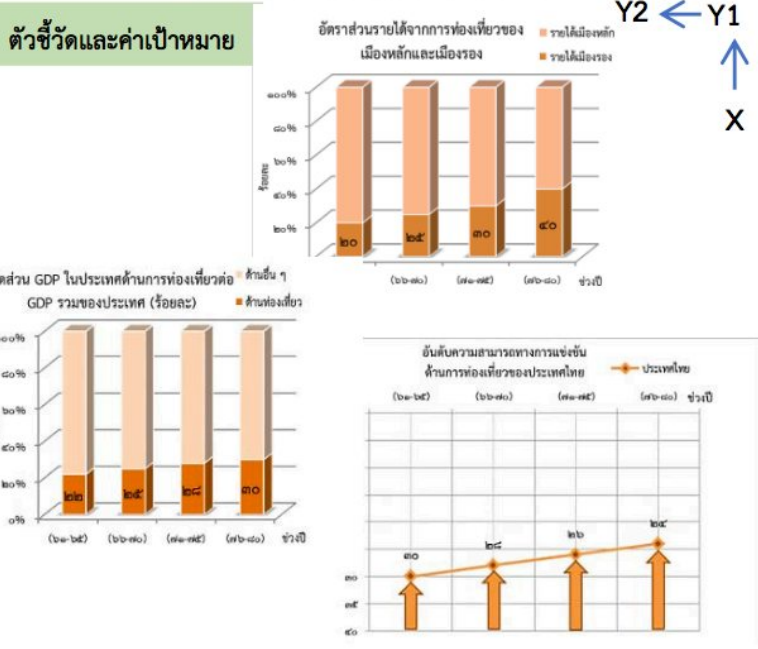

ที่มา : The Travel & Tourism Competitiveness Report ๒๐๑๗

เป้าหมาย

- ๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น
- ๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น
- ๓. ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม ผสมกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมขยายตัวเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ขยายตัวร้อยละ ๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) ขยายตัวร้อยละ ๑๒	(ปี ๗๑ - ๗๕) ขยายตัวร้อยละ ๑๕	(ปี ๗๖ - ๘๐) ขยายตัวร้อยละ ๒๐

เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น			
จำนวนเมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (เมือง)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๕ เมือง	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๑๕ เมือง	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๒๕ เมือง	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๓๐ เมือง

สินค้าท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของจำนวนสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๖๖ - ๗๐) ขยายตัวร้อยละ ๗	(ปี ๗๑ - ๗๕) ขยายตัวร้อยละ ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ขยายตัวร้อยละ ๑๒

การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ส่งเสริมให้ไทยเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ครอบคลุมการจัดประชุมและนิทรรศการ การจัดงานแสดงสินค้า การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นรางวัล การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการพักผ่อนระหว่างหรือหลังการประกอบธุรกิจหรือการทำการกิจกรรมต่างๆ

รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ เพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๖๖ - ๗๐) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๗๑ - ๗๕) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๗๖ - ๘๐) ขยายตัวร้อยละ ๕

อันดับของไทยในการเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดการประชุมนานาชาติ			
อันดับของไทยในการเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดการประชุมนานาชาติ ตามดัชนี CCA			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๑ ใน ๒๓	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๑ ใน ๒๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๑ ใน ๑๘	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๑ ใน ๑๕

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ทั้งสินค้า บริการ บุคลากร ผู้ประกอบการ และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว

รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๖๖ - ๗๐) ขยายตัวร้อยละ ๘	(ปี ๗๑ - ๗๕) ขยายตัวร้อยละ ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ขยายตัวร้อยละ ๑๐

อันดับด้านรายได้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย			
อันดับด้านรายได้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย โดย Global Wellness Institute ดีขึ้น			
(ปี ๖๑ - ๖๕) อันดับที่ ๑๒	(ปี ๖๖ - ๗๐) อันดับที่ ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) อันดับที่ ๘	(ปี ๗๖ - ๘๐) อันดับที่ ๗

สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น			
อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยว (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕	(ปี ๖๖ - ๗๐) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗	(ปี ๗๑ - ๗๕) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐

การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการท่องเที่ยวไทย เป็นแหล่งสร้างรายได้ใหม่ให้กับประเทศ โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชน ครอบคลุมการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่ง และการท่องเที่ยวในลุ่มน้ำสำคัญ

รายได้การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของรายได้การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๖๖ - ๗๐) ขยายตัวร้อยละ ๗	(ปี ๗๑ - ๗๕) ขยายตัวร้อยละ ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ขยายตัวร้อยละ ๑๐

การขยายตัวของท่าเรือท่องเที่ยวในประเทศไทย			
จำนวนท่าเรือท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๒ ท่าเรือ	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๔ ท่าเรือ	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๖ ท่าเรือ	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๘ ท่าเรือ

การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ยกระดับให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวภายในภูมิภาคอาเซียน โดยใช้ประโยชน์จากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ แผนการลงทุนพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางถนน ราง น้ำ และอากาศ และกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อน

ประเทศไทยเป็นจุดเชื่อมต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน

อัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางผ่านแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๖๖ - ๗๐) ขยายตัวร้อยละ ๕	(ปี ๗๑ - ๗๕) ขยายตัวร้อยละ ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ขยายตัวร้อยละ ๑๐

การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวไทย

นักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น

อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดย TTCI			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๑ ใน ๗๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๑ ใน ๖๕	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๑ ใน ๖๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๑ ใน ๕๕

โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและมาตรฐานดีขึ้น			
อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมทางบกและทางน้ำ โดย TTCI			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๑ ใน ๕๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๑ ใน ๔๕	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๑ ใน ๔๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๑ ใน ๓๕

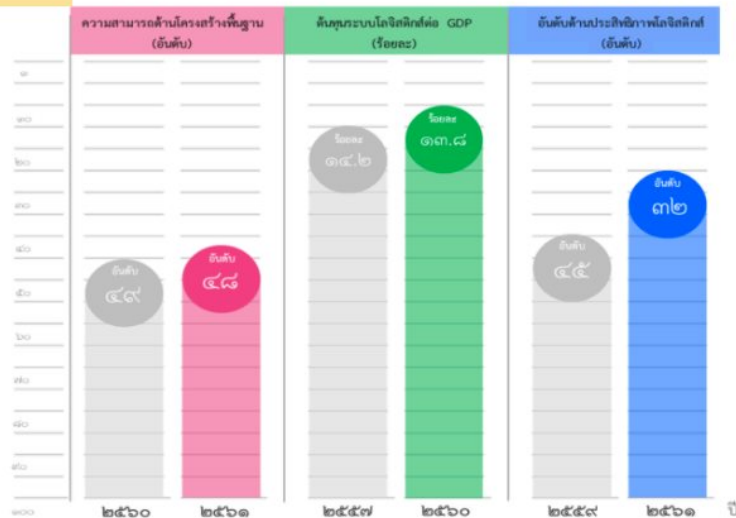
การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น			
อันดับขีดความสามารถด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดย TTCI			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๑ ใน ๑๑๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๑ ใน ๑๐๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๑ ใน ๙๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๑ ใน ๘๐

๗. ประเด็น โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

สถานการณ์

ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของไทย

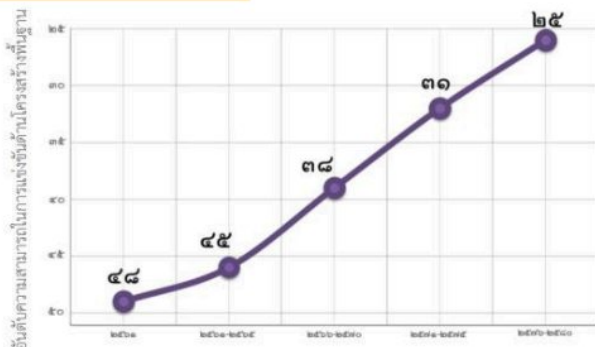

ที่มา : อันดับความสามารถด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยสถาบัน IMD
 ต้นทุนระบบโลจิสติกส์ต่อจีดีพี ข้อมูลจาก สศช.
 อันดับด้านประสิทธิภาพโลจิสติกส์ โดย ธนาคารโลก

เป้าหมาย

ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

Y2 ← Y1

X

โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบขนส่งทางรางให้เป็นโครงข่ายหลักในการขนส่งของประเทศและรองรับการเชื่อมโยงกับการขนส่งรูปแบบอื่นๆ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการโลจิสติกส์ในรูปแบบต่าง ๆ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการและการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ที่มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่เพิ่มขึ้น

ผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน

อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน (คนต่อประชากร ๑ แสนคน)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๑๒ คนต่อประชากร ๑ แสนคน	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๑๒ คนต่อประชากร ๑ แสนคน	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๘ คนต่อประชากร ๑ แสนคน	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๕ คนต่อประชากร ๑ แสนคน

ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง

สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ร้อยละ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) น้อยกว่าร้อยละ ๑๒	(ปี ๖๖ - ๗๐) น้อยกว่าร้อยละ ๑๑	(ปี ๗๑ - ๗๕) น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) น้อยกว่าร้อยละ ๙

โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน จัดหาพลังงานและระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานให้รองรับความต้องการใช้พลังงานของประเทศ และมีการกระจายชนิดของเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

การปรับปรุงและพัฒนาระบบไฟฟ้าของประเทศให้มีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีระบบโครงข่ายสมาร์ทกริด

จำนวนแผนงาน และ/หรือโครงการที่กำลังพัฒนา / โครงการนำร่อง / โครงการที่มีการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพระบบไฟฟ้าในแต่ละระยะ (แผนงาน/โครงการ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) พัฒนาและสาธิตนำร่องการใช้งานระบบสมรรถนะกริดอย่างน้อย ๘ แผนงาน/โครงการ (รวมเป็น ๑๑ แผนงาน/โครงการ)	(ปี ๖๖ - ๗๐) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสมรรถนะกริดอย่างน้อย ๓ แผนงาน/โครงการ (รวมเป็น ๑๑ แผนงาน/โครงการ)	(ปี ๗๑ - ๗๕) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสมรรถนะกริดอย่างน้อย ๓ แผนงาน/โครงการ (รวมเป็น ๑๔ แผนงาน/โครงการ)	(ปี ๗๖ - ๘๐) ลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสมรรถนะกริดอย่างน้อย ๔ แผนงาน/โครงการ (รวมเป็น ๑๘ แผนงาน/โครงการ)

โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล ทั้งในส่วนโครงข่ายสื่อสารหลักภายในประเทศและระหว่างประเทศให้บริการได้อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ สอดรับกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านดิจิทัล สนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น

ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย (อันดับ/คะแนน)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๒๕ ลำดับแรก หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๒๕ ลำดับแรก หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๒๐ ลำดับแรก หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๗๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๒๐ ลำดับแรก หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๘๐

การขนส่งสินค้าทางรางเพิ่มขึ้น

สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ร้อยละ ๔	(ปี ๖๖ - ๗๐) ร้อยละ ๗	(ปี ๗๑ - ๗๕) ร้อยละ ๘	(ปี ๗๖ - ๘๐) ร้อยละ ๑๐

การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น

สัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองต่อการเดินทางในเมืองทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) กรุงเทพฯ และปริมณฑล ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมืองหลัก ในภูมิภาค ไม่น้อยกว่า ๕	(ปี ๖๖ - ๗๐) กรุงเทพฯ และปริมณฑล ไม่น้อยกว่า ๔๐ เมืองหลัก ในภูมิภาค ไม่น้อยกว่า ๑๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) กรุงเทพฯ และปริมณฑล ไม่น้อยกว่า ๕๐ เมืองหลัก ในภูมิภาค ไม่น้อยกว่า ๒๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) กรุงเทพฯ และปริมณฑล ไม่น้อยกว่า ๖๐ เมืองหลัก ในภูมิภาค ไม่น้อยกว่า ๒๐

ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้น

ค่าความเข้มการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๗.๔ พันตันเทียบเท่า น้ำมันดิบ/พันล้านบาท	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๖.๗๓ พันตันเทียบเท่า น้ำมันดิบ/พันล้านบาท	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๖.๔๕ พันตันเทียบเท่า น้ำมันดิบ/พันล้านบาท	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๕.๙๘ พันตันเทียบเท่า น้ำมันดิบ/พันล้านบาท

การใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น

สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตภายในประเทศในการผลิตไฟฟ้า ความร้อนและเชื้อเพลิงชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละของพลังงานขั้นสุดท้าย)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ร้อยละ ๑๕-๑๘	(ปี ๖๖ - ๗๐) ร้อยละ ๑๙-๒๒	(ปี ๗๑ - ๗๕) ร้อยละ ๒๓-๒๕	(ปี ๗๖ - ๘๐) ร้อยละ ๒๖-๓๐

การใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าลดลง

สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า (เฉลี่ยร้อยละ)			
(ปี ๖๑ - ๗๐) ไม่เกินร้อยละ ๖๒	(ปี ๗๑ - ๘๐) ไม่เกินร้อยละ ๕๐		

ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น

อัตราส่วนของครัวเรือนที่ใช้อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ร้อยละ ๗๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) ร้อยละ ๘๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) ร้อยละ ๙๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ร้อยละ ๙๕

๙. ประเด็น เขตเศรษฐกิจพิเศษ

สถานการณ์

ผลคะแนนเฉลี่ยโลกระหว่างปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ และคะแนนของประเทศในกลุ่มอาเซียน

country	๒๕๖๑	๒๕๖๐	๒๕๕๙	๒๕๕๘	๒๕๕๗
World	๗๖.๖๑	๗๗.๐๓๓	๗๓.๒๖๗	๖๙.๒๒๘	๖๔.๗๖๒
Singapore	๙๘.๕๕๓ (๓)	๙๙.๔๘๘ (๓)	๙๗.๖๔๙ (๔)	๙๔.๙๕๐ (๓)	๙๐.๙๖๖ (๓)
Malaysia	๘๕.๑๗๔ (๒๒)	๘๓.๕๓๐ (๒๔)	๘๓.๐๔๘ (๑๙)	๘๔.๑๑๓ (๑๔)	๘๒.๐๘๘ (๑๒)
Thailand	๗๔.๙๕๐ (๓๐)	๘๐.๐๙๕ (๒๗)	๗๔.๖๘๑ (๒๘)	๖๙.๗๘๖ (๓๐)	๖๔.๙๗๖ (๒๙)

ที่มา : Thailand Management Association (TMA) หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงอันดับของประเทศ

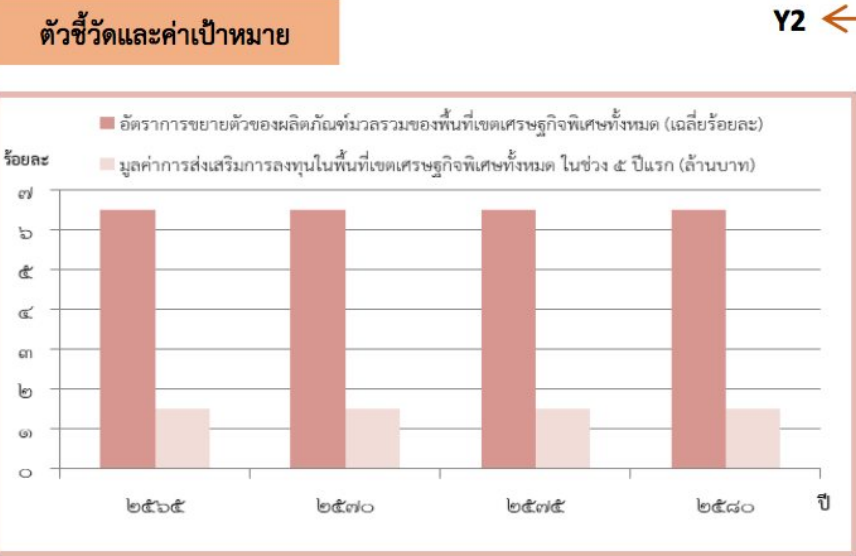
เป้าหมาย

- ๑. การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น
- ๒. การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ

Y2 ← Y1

↑

X

การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ต้นแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่สมบูรณ์แบบ ช่วยผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และให้ประเทศไทยก้าวขึ้นสู่ระดับประเทศพัฒนาโดยเร็วที่สุด

การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น

การลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (ร้อยละต่อปี)				มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (ล้านบาท)			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)	(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
ขยายตัวร้อยละ ๖.๓	ขยายตัวร้อยละ ๖.๓	ขยายตัวร้อยละ ๖.๓	ขยายตัวร้อยละ ๖.๓	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐

การพัฒนาเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และทางออกทางทะเลของภาคใต้ตอนบน โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม และความได้เปรียบทางกายภาพและที่ตั้งของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การลงทุนในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพิ่มขึ้น

เมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่มากขึ้น

มูลค่าการลงทุนในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (ล้านบาท)				จำนวนเมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)	(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท	๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท	๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท	๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท	๒ เมือง (ระนอง และชุมพร)	-	๑ เมือง (สุราษฎร์ธานี*)	๑ เมือง (นครศรีธรรมราช)

การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (ร้อยละต่อปี)			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
อย่างน้อยร้อยละ ๕	อย่างน้อยร้อยละ ๕	อย่างน้อยร้อยละ ๕	อย่างน้อยร้อยละ ๕

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มีวัตถุประสงค์สำคัญให้เกิดการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคโดยใช้โอกาสจากอาเซียน ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่บริเวณชายแดน รวมทั้ง เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น

เมืองในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่มากขึ้น

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (ร้อยละต่อปี)				จำนวนเมืองในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ (จำนวนเมือง)			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)	(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
ขยายตัวร้อยละ ๓.๐	ขยายตัวร้อยละ ๓.๐	ขยายตัวร้อยละ ๓.๐	ขยายตัวร้อยละ ๓.๐	๑ เมือง (สงขลา)	๖ เมือง (ตาก สระแก้ว เชียงราย* กาญจนบุรี* หนองคาย* มุกดาหาร*)	-	๓ เมือง (นครพนม นราธิวาส และ ตราด)

มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (ล้านบาท)			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
๑๐,๐๐๐ ล้านบาท	๑๐,๐๐๐ ล้านบาท	๒๐,๐๐๐ ล้านบาท	๒๐,๐๐๐ ล้านบาท

๑๐. ประเด็น การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

สถานการณ์

ปัญหาวิกฤติด้านคุณธรรมในสังคมไทย

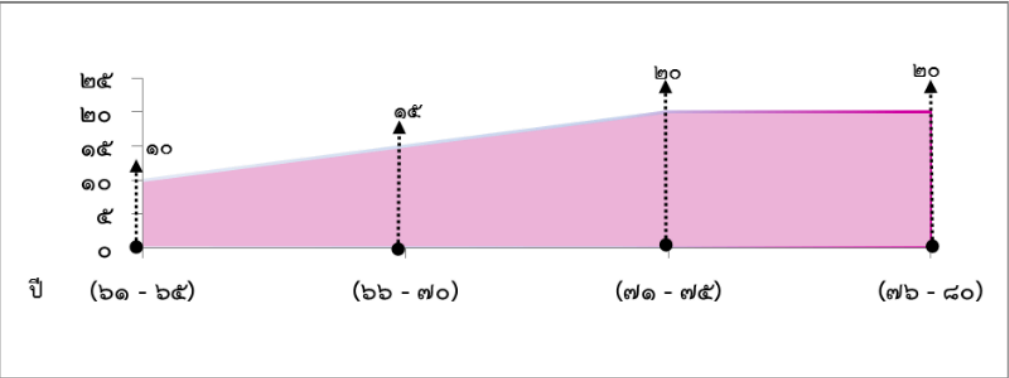
ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	การแปลความ
๑. ปัญหาความซื่อสัตย์สุจริต การทุจริต คอร์รัปชัน	๔.๑๓	มาก
๒. ปัญหาจิตสำนึกสาธารณะ ขาดความรับผิดชอบต่อสังคมเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม	๓.๙๕	มาก
๓. ปัญหาพฤติกรรมวัตถุนิยม บริโภคนิยม ไม่มีความพอเพียง	๓.๙๑	มาก
๔. ปัญหาขาดระเบียบวินัย ไม่เคารพ กตึกา กฎหมาย	๓.๘๒	มาก
๕. ปัญหาขาดความสามัคคีเกิดความ ขัดแย้งในสังคม	๓.๗๓	มาก

ที่มา : โครงการสำรวจสถานการณ์ คุณธรรม จริยธรรมของสังคมไทย ปี ๒๕๖๑ (มกราคม – พฤษภาคม)

เป้าหมาย

คนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และมีความรัก และภูมิใจในความเป็นไทยคนไทยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิตสังคมไทยมีความสุขและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

Y2 ← Y1

↑
X

การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และการเสริมสร้างจิตสาธารณะและการเป็นพลเมืองที่ดี ผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอน การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางศาสนา การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะ จิตอาสาและรับผิดชอบต่อส่วนรวม รวมทั้งการเสริมสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงและต้นแบบที่ดีทั้งระดับบุคคลและองค์กร

คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมในทุกมิติตามมาตรฐานและสมดุลทั้งด้านสติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม มีจิตวิญญาณที่ดี เข้าใจในการปฏิบัติตนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม			
ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ร้อยละ ๕ ต่อปี	(ปี ๖๖ - ๗๐) ร้อยละ ๕ ต่อปี	(ปี ๗๑ - ๗๕) ร้อยละ ๕ ต่อปี	(ปี ๗๖ - ๘๐) ร้อยละ ๕ ต่อปี

การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาครัฐกิจ โดยการเสริมสร้างและพัฒนากลไก เพื่อให้ภาครัฐกิจ ส่งเสริมสนับสนุนและสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดี และการยกระดับการบริหารจัดการ รวมถึงมาตรการของภาครัฐกิจเพื่อให้ภาครัฐกิจร่วมรับผิดชอบในการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
ภาครัฐกิจมีบทบาทสำคัญในการลงทุนเพื่อสังคม

จำนวนธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ๕๐ บริษัท	(ปี ๖๖ - ๗๐) ๑๐๐ บริษัท	(ปี ๗๑ - ๗๕) ๑๘๐ บริษัท	(ปี ๗๖ - ๘๐) ๓๐๐ บริษัท

การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม โดยการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ และเสริมสร้างค่านิยมที่ดีให้กับเยาวชน และประชาชนทั่วไป พัฒนาสื่อเผยแพร่ เพื่อสร้างเสริมศิลปะและวัฒนธรรม และจัดสรรเวลาและเปิดพื้นที่ให้สื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และประชาชนในการปลูกจิตสำนึกและสร้างเสริมค่านิยมที่ดี

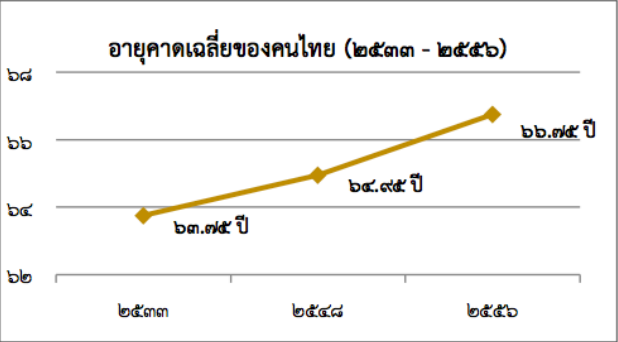
สื่อในสังคมไทยมีความเข้มแข็ง สามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประชาชนในสังคม ทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดวัย และสร้างสรรค์

ระดับความสำเร็จของการสร้างการรับรู้ ความตระหนัก และการใช้สื่ออย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ของประชาชน กลุ่มเป้าหมาย			
(ปี ๖๑ - ๖๕) ร้อยละ ๗๐	(ปี ๖๖ - ๗๐) ร้อยละ ๘๐	(ปี ๗๑ - ๗๕) ร้อยละ ๙๐	(ปี ๗๖ - ๘๐) ร้อยละ ๙๐

๑๓. ประเด็น การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

สถานการณ์

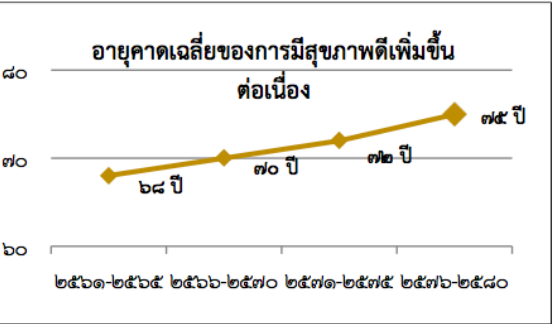

ที่มา รายงานการสาธารณสุขไทยปี ๒๕๕๔-๒๕๕๘ กระทรวงสาธารณสุข

เป้าหมาย

คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น และมีความเป็นอยู่ดี

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

Y2 ← Y1
X

การสร้างความรู้ด้านสุขภาวะและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ โดยพัฒนาสื่อเพื่อส่งเสริม และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านสุขภาพและด้านสุขภาวะที่ถูกต้อง พัฒนาภาคีเครือข่ายประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น ให้มีความรู้เกี่ยวกับการเจ็บป่วยและตายจากโรคที่ป้องกันได้ สร้างเสริมความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการสุขภาวะของคนทุกกลุ่มวัย การพัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม และกลไกการสื่อสารประชาสัมพันธ์แบบบูรณาการทุกระดับ การพัฒนานโยบาย และมาตรการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ

ประชาชนมีความรอบรู้ด้านสุขภาวะสามารถดูแลสุขภาพ มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์

และสามารถป้องกันและลดโรคที่สามารถป้องกันได้ เกิดเป็นสังคมบ่มเพาะจิตสำนึกการมีสุขภาพดี

อัตราความรู้ด้านสุขภาวะ ของประชากร			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐

การใช้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี โดยจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อเอื้อต่อการยกระดับสุขภาวะของประชาชน ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดมาตรการของภาครัฐที่สนับสนุนสินค้าที่เป็นมิตรต่อสุขภาพประชาชน การวิเคราะห์ความเสี่ยง การประเมินความต้องการด้านสุขภาพ เพื่อการกำหนดนโยบายและขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ ในระดับชุมชน ตำบล อำเภอ และระดับจังหวัด สร้างการมีส่วนร่วมเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพบริการอนามัยแบบบูรณาการร่วมกับชุมชน

จำนวนชุมชนสุขภาพดีเพิ่มขึ้น

อัตราการนอนโรงพยาบาลโดยไม่จำเป็น ด้วยภาวะที่ควรควบคุมด้วยบริการผู้ป่วยนอก (ambulatory care sensitive conditions : ACSC) ลดลง			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
ไม่เกินร้อยละ ๑๐๐	ไม่เกินร้อยละ ๑๐๐	ไม่เกินร้อยละ ๑๐๐	ไม่เกินร้อยละ ๑๐๐

การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาพที่ดี โดยพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัย ภายใต้ระบบการบริหารที่มีการกระจายอำนาจ มีประสิทธิภาพ พอเพียง เป็นธรรมและยั่งยืน พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข ปฏิรูประบบหลักประกันสุขภาพของประชาชนตลอดช่วงชีวิตให้มีประสิทธิภาพ โดยอยู่บนพื้นฐานความยั่งยืนทางการคลัง นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้กับระบบบริการสุขภาพ และระบบสุขภาพทางไกล พัฒนาระบบฐานข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระบบบริการสุขภาพ

มีระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานที่ประชากรทุกระดับเข้าถึงได้

การจัดอันดับประสิทธิภาพระบบบริการสุขภาพ			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
อันดับที่ ๑ ใน ๒๕	อันดับที่ ๑ ใน ๒๐	อันดับที่ ๑ ใน ๑๕	อันดับที่ ๑ ใน ๑๕

การกระจายบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ มีเป้าหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการทางสาธารณสุข ด้วยการพัฒนาสถานพยาบาลให้เพิ่มกำลังคนและนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการขยายการให้บริการ รวมทั้งยกระดับคุณภาพการให้บริการตามมาตรฐานสากลทั่วทุกพื้นที่

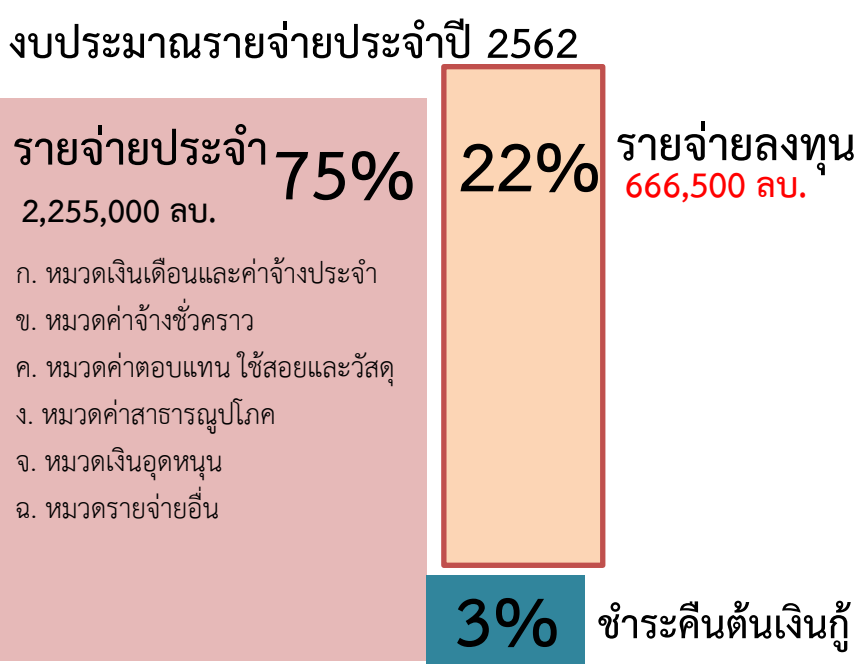
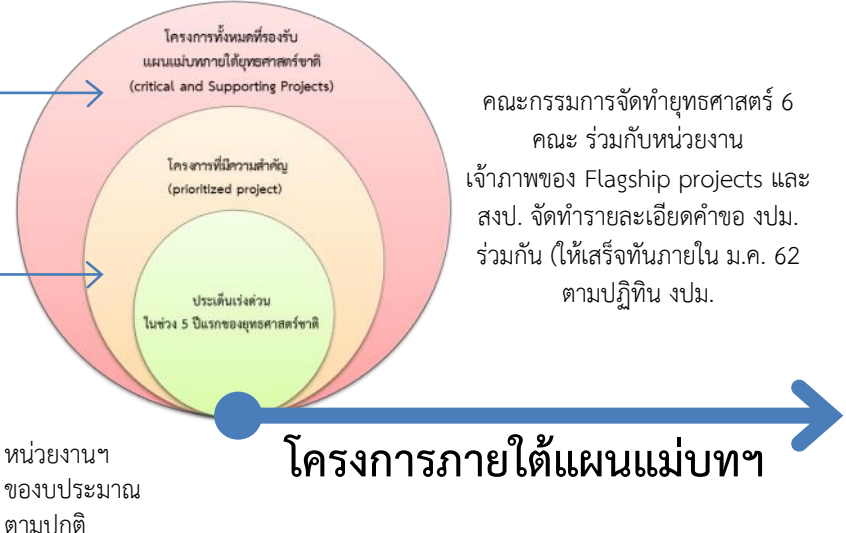
ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

ดัชนีความก้าวหน้าของการพัฒนาคนด้านสุขภาพ			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
ทุกจังหวัดไม่ต่ำกว่า ๐.๖๗	ทุกจังหวัดไม่ต่ำกว่า ๐.๖๘	ทุกจังหวัดไม่ต่ำกว่า ๐.๖๙	ทุกจังหวัดไม่ต่ำกว่า ๐.๗๐

การพัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ให้ความสำคัญกับเผยแพร่ความรู้สุขภาพและสร้างความตระหนักของประชาชน เรื่องโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ พัฒนาโครงสร้างระบบสาธารณสุข เครือข่ายเตือนภัยและเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการรองรับการปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และพัฒนาและยกระดับระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ได้แก่ ระบบสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมและเวชศาสตร์ป้องกันทั้งระบบ การติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ รวมทั้งศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคในประชากรทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง เพิ่มขีดความสามารถในการติดตามวิเคราะห์และประเมินแนวโน้มสถานการณ์ปัญหาโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ และสร้างความพร้อมของภาคีเครือข่ายในการรับมือกับภาวะฉุกเฉินจากโรคระบาดต่าง ๆ

ประชาชนมีความรู้สุขภาพ เรื่องโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศมากขึ้น

สัดส่วนประชาชนที่มีความรู้สุขภาพ เรื่องโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (ร้อยละของประชากรทั้งหมด)			
(ปี ๖๑ - ๖๕)	(ปี ๖๖ - ๗๐)	(ปี ๗๑ - ๗๕)	(ปี ๗๖ - ๘๐)
เพิ่มเป็นร้อยละ ๕	เพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐	เพิ่มเป็นร้อยละ ๑๕	เพิ่มเป็นร้อยละ ๒๐

15 ประเด็นเร่งด่วน 5 ปีแรก

สร้างรายได้ให้ประเทศ

การท่องเที่ยว
อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ

รองรับการเติบโตอย่างเป็นระบบอย่างยั่งยืน

การพัฒนา
ระบบโลจิสติกส์
EEC

สภาพแวดล้อม
รัฐ

สังคม
สูงวัย

คนและ
การศึกษา

เศรษฐกิจ
ฐานราก

บริการ
สาธารณสุข

กระจาย
ศูนย์กลาง
ความเจริญ

ตำบลมั่นคง
มั่งคั่ง ยั่งยืน

แก้ไขปัญหา
ความมั่นคง
เร่งด่วน

แก้ปัญหา
ทุจริต

บริหารจัดการ
มลพิษ

การทำงาน
ภาครัฐ

**ดูแล
ภัยแล้งและ
ระดับ**

แก้ไข
ปัญหา
พื้นฐาน

หัวข้อการขับเคลื่อนทางวิชาการ กยศ5

เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต
ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	หัวข้อ	ผู้รับผิดชอบ	ทีมงานสนับสนุน	จัดประชุมแล้ว
1	เจ้าพระยาเคลด้า 2040 (แผนพัฒนาพื้นที่, น้ำท่วม, กรุงเทพฯ จมน้ำ เป็นต้น)	สุจริต	<u>ธนวัฒน์</u> /บรรณ โสภณัฐ	
2	บริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (ความมั่นคงน้ำและ ผลิตภาพน้ำ)	สุจริต	อรนุช	
3	แผนผังภูมิโนเวศน์/เพิ่มพื้นที่สีเขียวเมือง	บรรณโสภณัฐ	จำเนียร	
4	เพิ่มพื้นที่สีเขียว 55% /ป่าไม้มีค่า/อุทยาน4.0	สุวัช	อรรถพล/ <u>ธีระภัทร</u>	
5	Eco-tourism Plan in Great <u>Phang-Nga</u> Bay	<u>ธรณ์</u>	ปิ่นสักร์	
6	นวัตกรรมเพาะเลี้ยงในทะเลลึก (Blue Economy)	เผด็จศักดิ์	ปิ่นสักร์	
7	AIP / Big Data	อานนท์	ทีม GISDA	
8	เศรษฐกิจฐานชีวภาพ / เกษตรแม่นยำ	<u>นิศรา</u>	มนตรี	
9	พฤติกรรมพึงประสงค์ด้าน <u>สวธ.</u> (New Thai)	พิสุทธิ์	ปรียพรรณ/คณะ0.0	
10	SEA / SDG	ลัดดาวัลย์	ทีม สศช	
11	ฟื้นฟูแม่น้ำลูกคลองสีเขียว	อภิชาติ	ธนวัฒน์	1 ครั้ง
12	พลังงานสีเขียว / ทดแทน	พลายพล	สราวุธ	
13	ขยะ / สารเคมีภาคเกษตรทั้งระบบ	โชติ	สันติวิภา	
14	มลพิษอากาศและPM 2.5	ปรียพรรณ	พิรุณ / <u>ธนวัฒน์</u>	1 ครั้ง
15	เสริมทรายชายหาด / One Belt Two Ocean	<u>ธนวัฒน์</u>	บัลลังก์/ปิ่นสักร์	

CHAO PHRAYA DELTA 2040: ปรับกระบวนทัศน์สร้างการเติบโตบนฐานคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

CHAO PHRAYA DELTA 2040

CHAINAT: Rice and Aquaculture

SUPHANBURI: Rice and SportParks

AYUTTHAYA: Cultural Torism / Rice

BANGKOK: SMART City of ASEAN

NAKORN NAYOK: Smart Agriculture / Agroparks

CHACHONGSAO: / FoodInnopolis

NAKORNPATHOM: FoodInnopolis

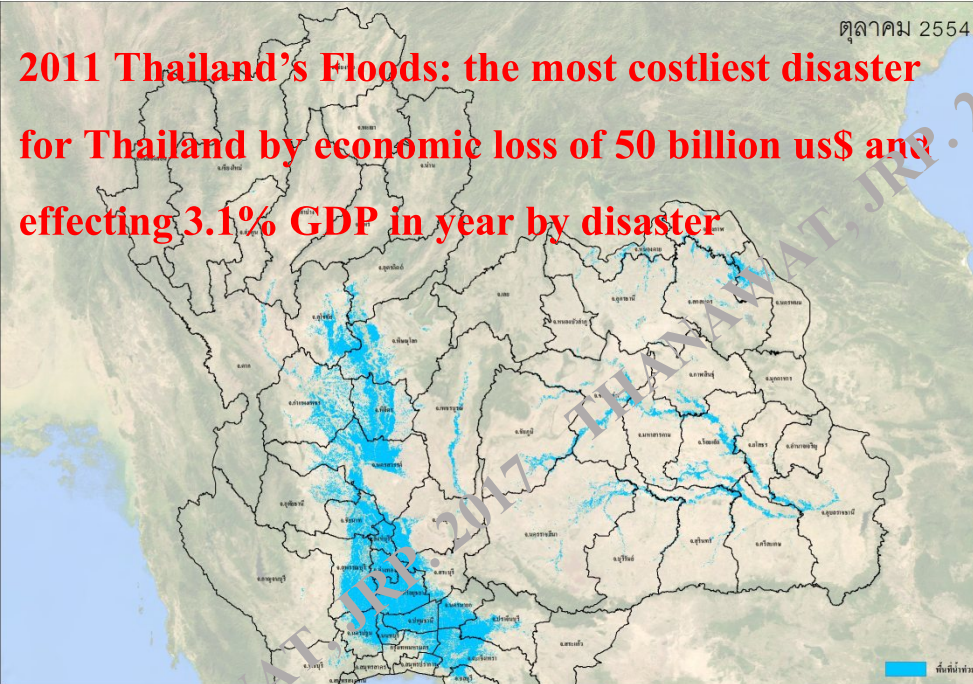
SAMUT PAKARN: Eco-Industry /Brackish water culture

SAMUT SAKORN: Sea FoodInnopolis

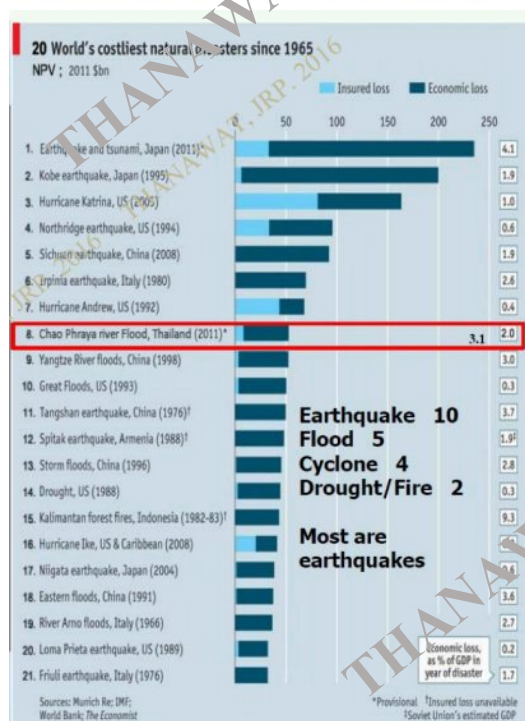
SAMUT SONGKARM: Fruit Valley / Brackish water culture

ตุลาคม 2554

2011 Thailand's Floods: the most costliest disaster for Thailand by economic loss of 50 billion us\$ and effecting 3.1% GDP in year by disaster

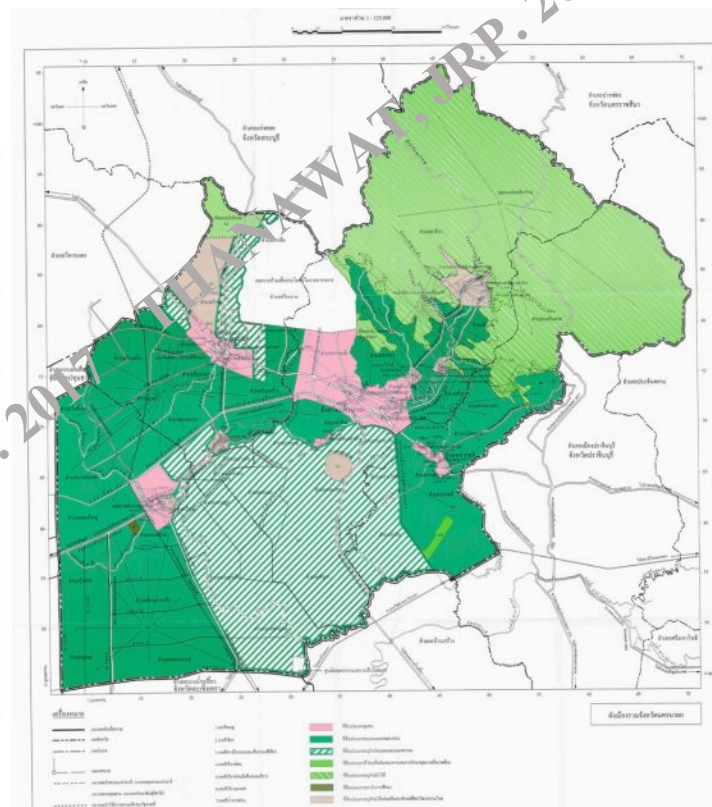
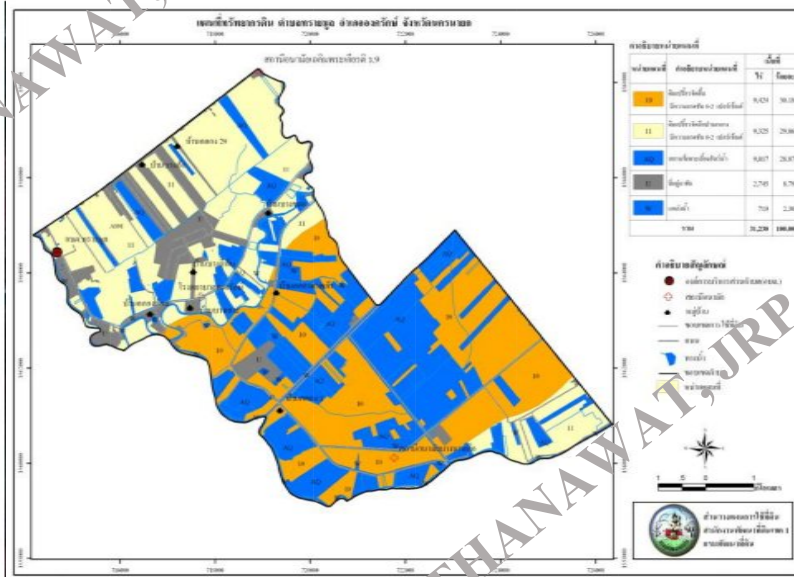
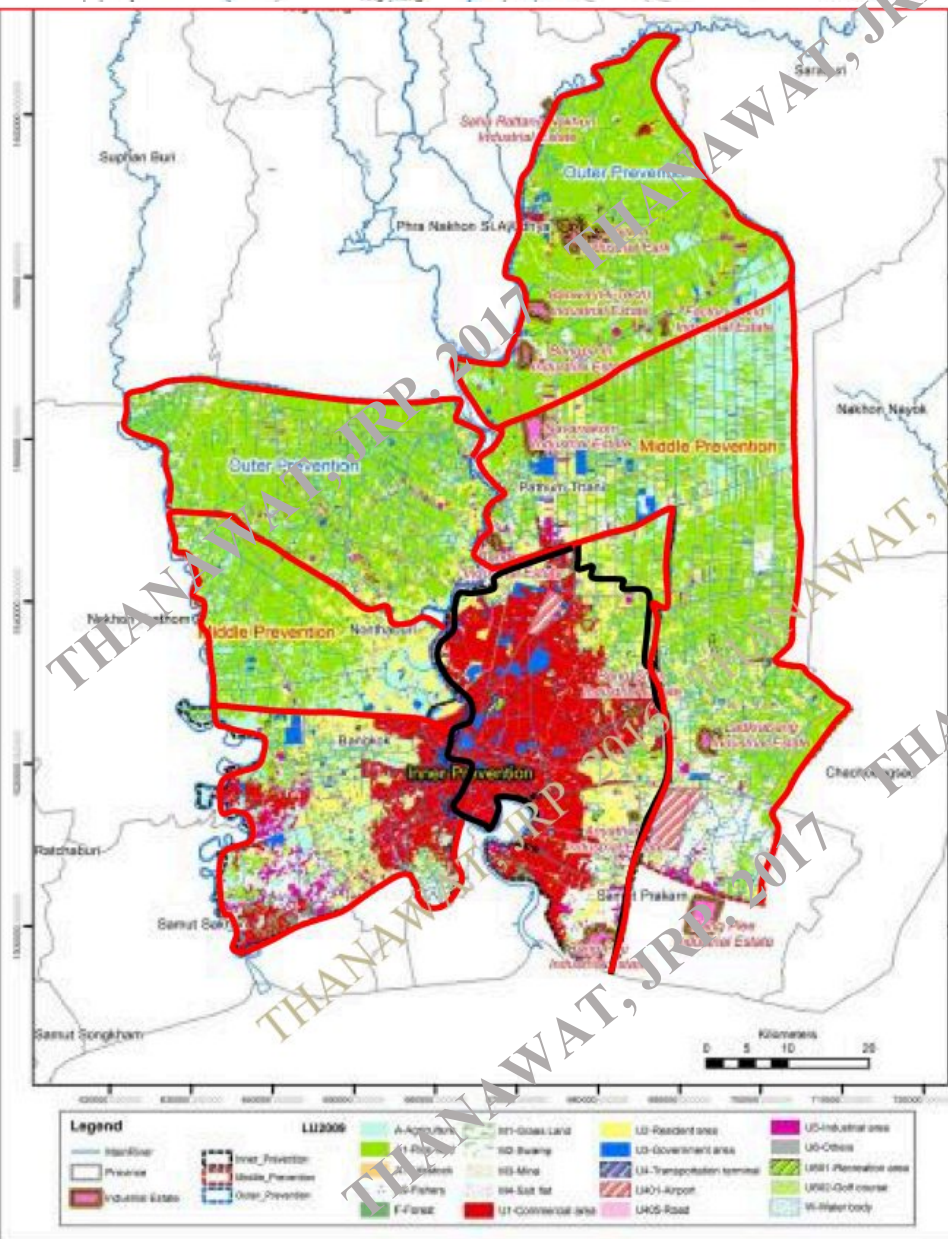

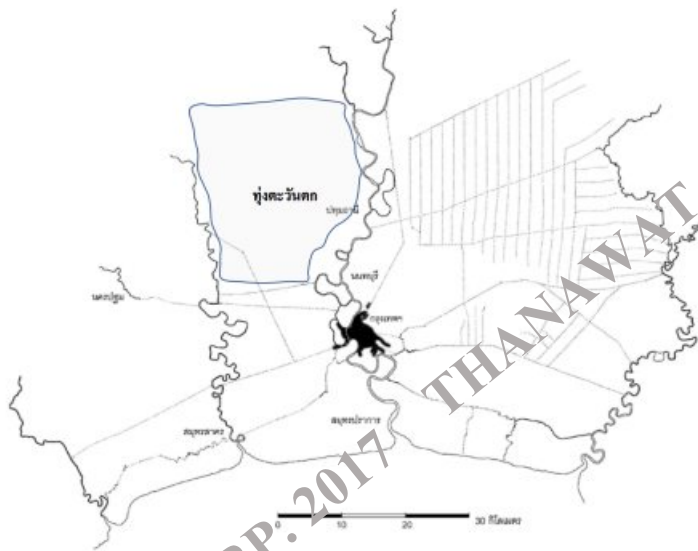
แก้ปัญหาน้ำท่วมรุนแรงลำดับ 8 ของโลก !

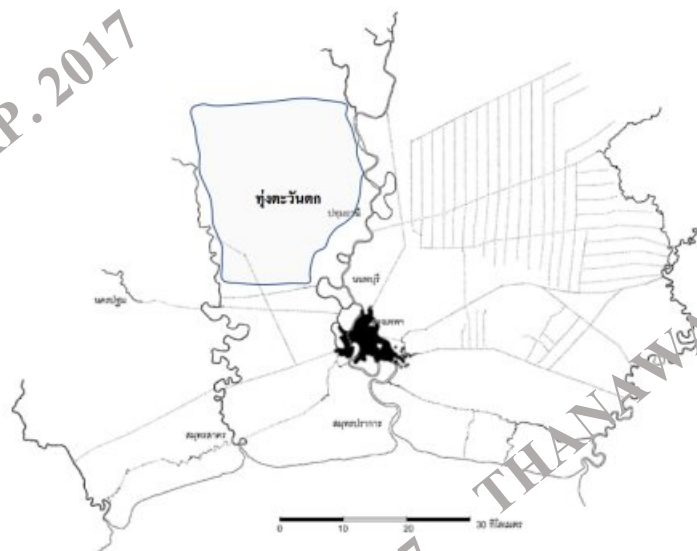
The flood protection area for industrial zone and BMA. The future urbanization area in BMA will expand to 1,000 sq.km in year 2060.

แก้ปัญหาเมืองกิน
นา ใช้ที่ดินผิด
ประเภท !

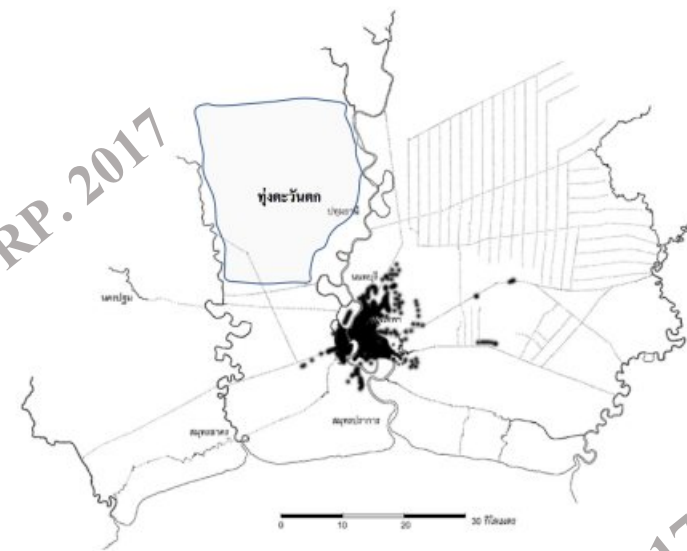

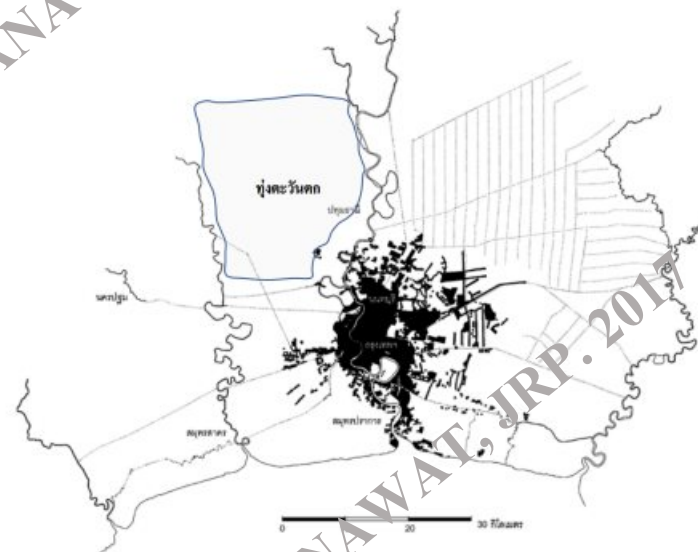
พื้นที่เมือง 67 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2496

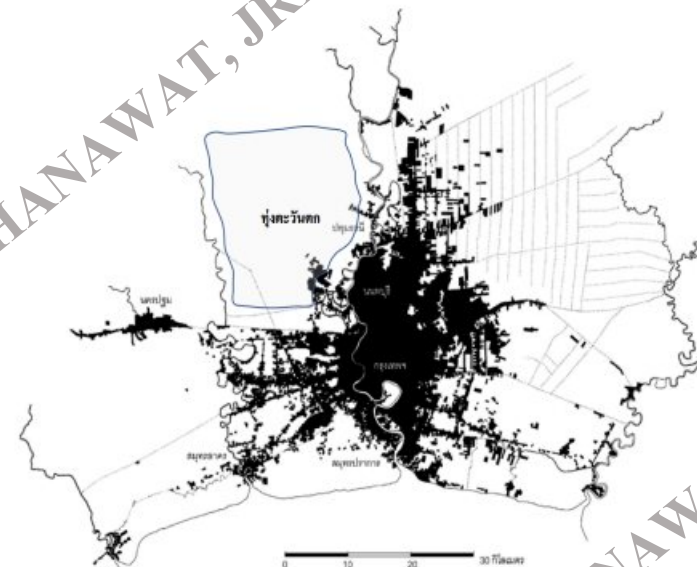
พื้นที่เมือง 96 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2501

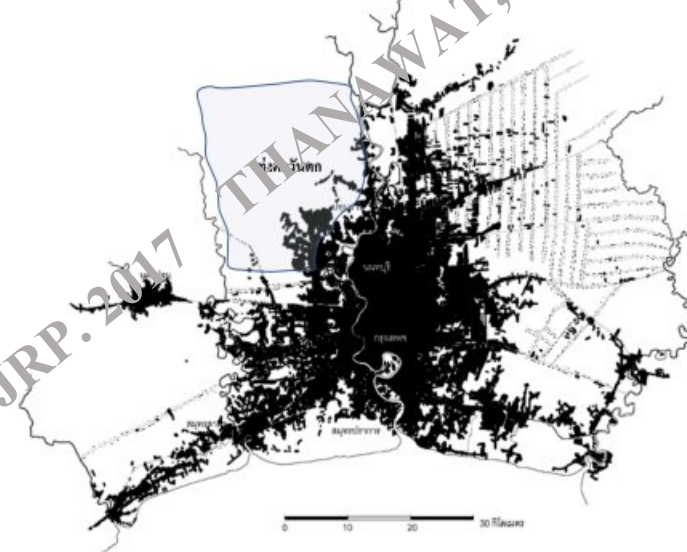
พื้นที่เมือง 184 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2514

พื้นที่เมือง 196 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2523

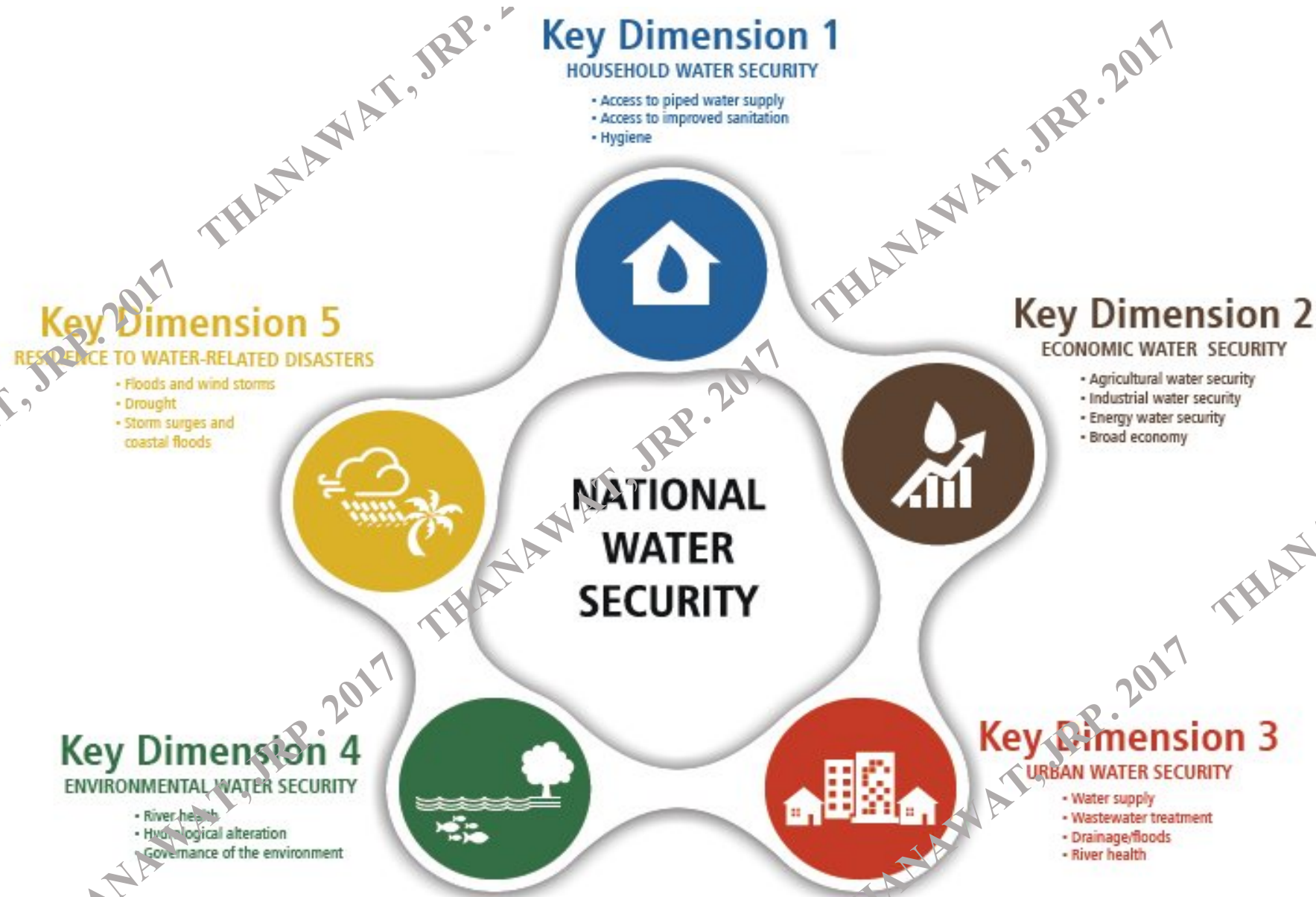

พื้นที่เมือง 450 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2545

พื้นที่เมือง 560 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2560

บริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (ความมั่นคงน้ำและผลิตภาพน้ำ)

Source: ADB.

Table A1.7: Southeast Asia

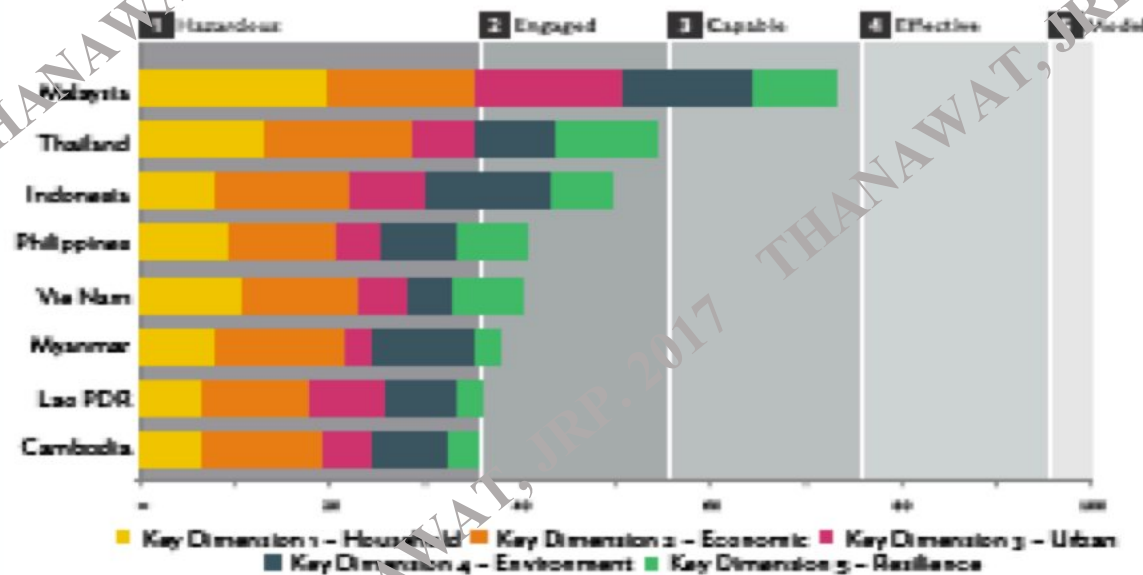
	Population (million)	NWS Score	
		2013	2016
Cambodia	15.4	31.6	37.5
Indonesia	252.8	40.9	49.8
Lao People's Democratic Republic	6.9	35.0	38.0
Malaysia	30.2	60.6	73.4
Myanmar	53.7	35.0	40.8
Philippines	100.1	35.0	40.4
Thailand	67.2	47.9	54.4
Viet Nam	92.5	33.9	40.2
Average (population weighted)		39.9	47.3

NWS = National Water Security

Source: ADB.

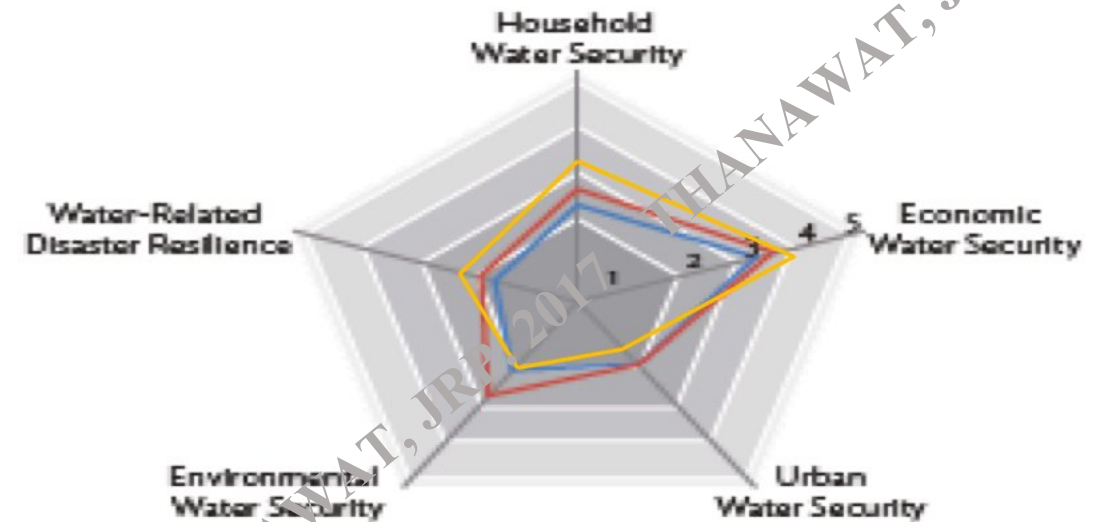
	KD1	KD2	KD3	KD4	KD5	
Thailand	13.3	15.7	6.8	8.0	10.6	54.4
Taiwan	14.4	14.4	12.5	9.3	16.4	67.6
Singapore	20.0	18.3	18.8	14.7	11.3	82.9

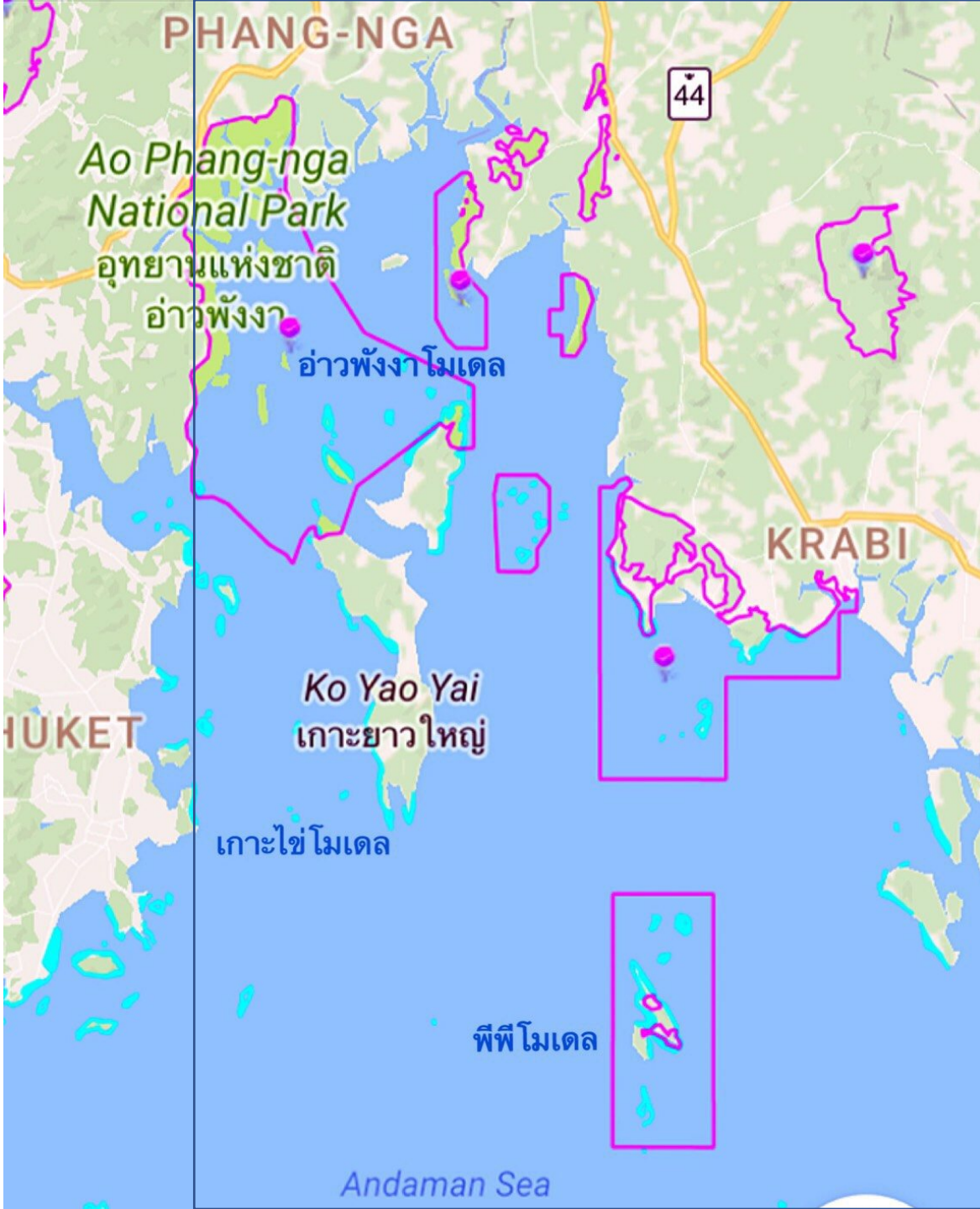
Figure A1.6: Southeast Asia

AWDO = Asian Water Development Outlook.

Source: ADB.

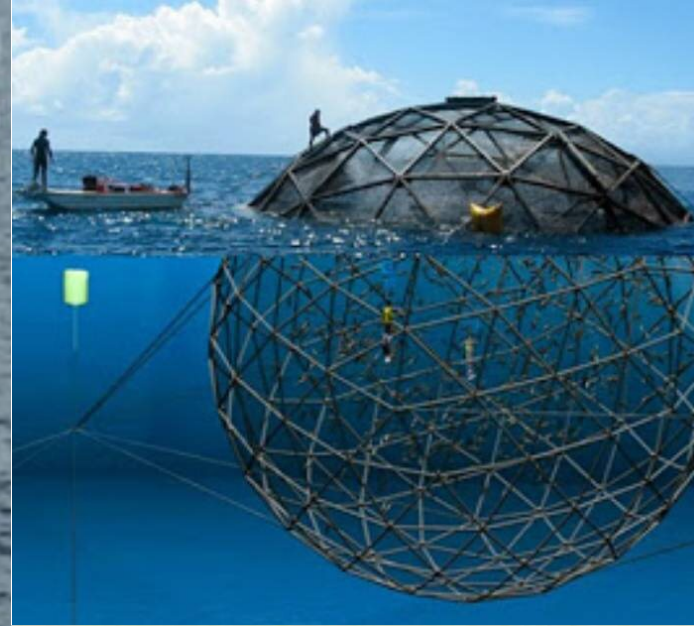

Eco-Tourism Plan in Greater Phang-nga Bay

(ข้อมูลจาก ดร.ธรณ์ ชำรงนาวาสวัสดิ์)

นวัตกรรมเพาะเลี้ยงในทะเลลึก

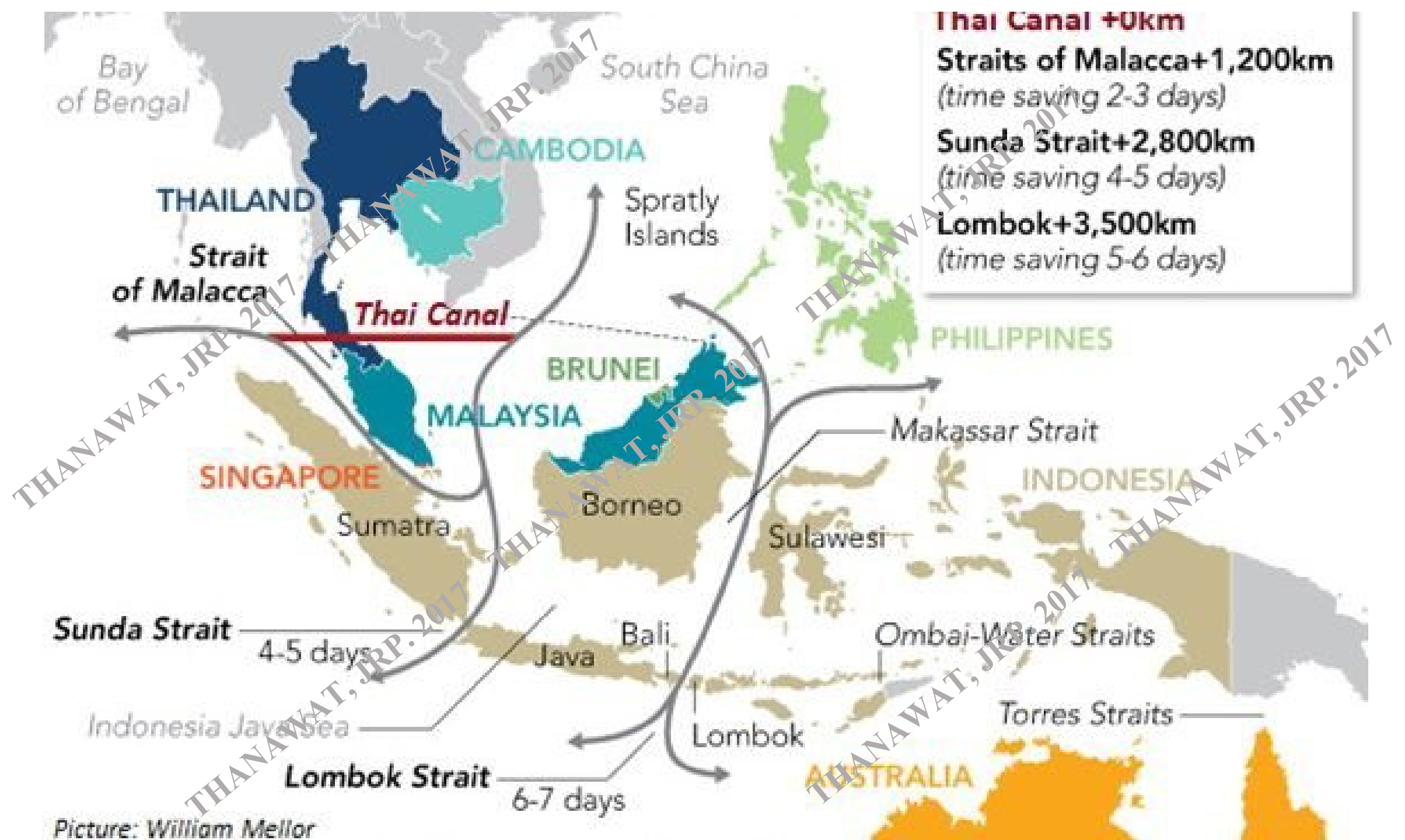
(Blue Economy)

ONE BELT, TWO OCEANS

One belt, one road – China's new Silk Road

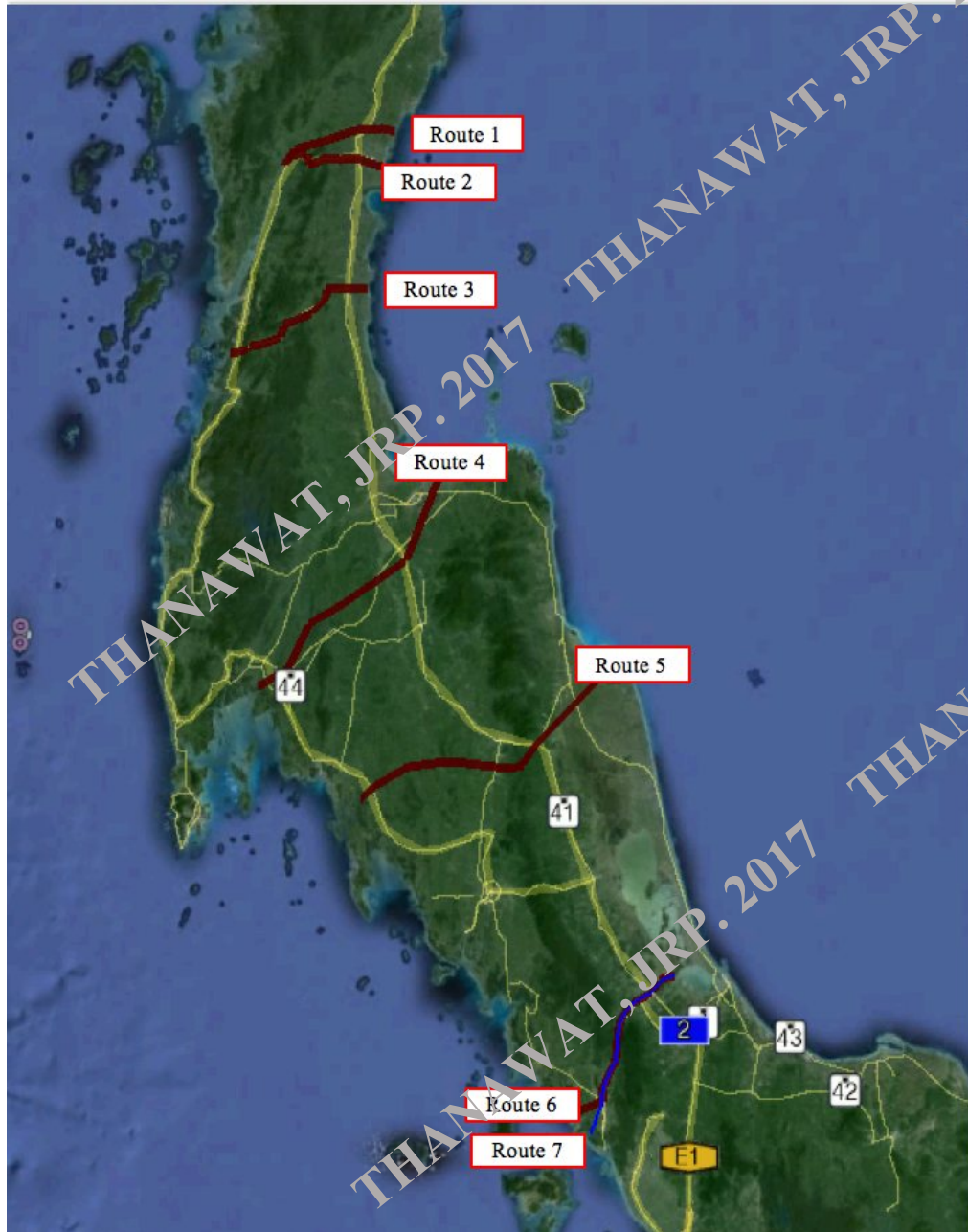

Picture: William Mellor

The Kra Waterway Canal.

ONE BELT, TWO OCEANS

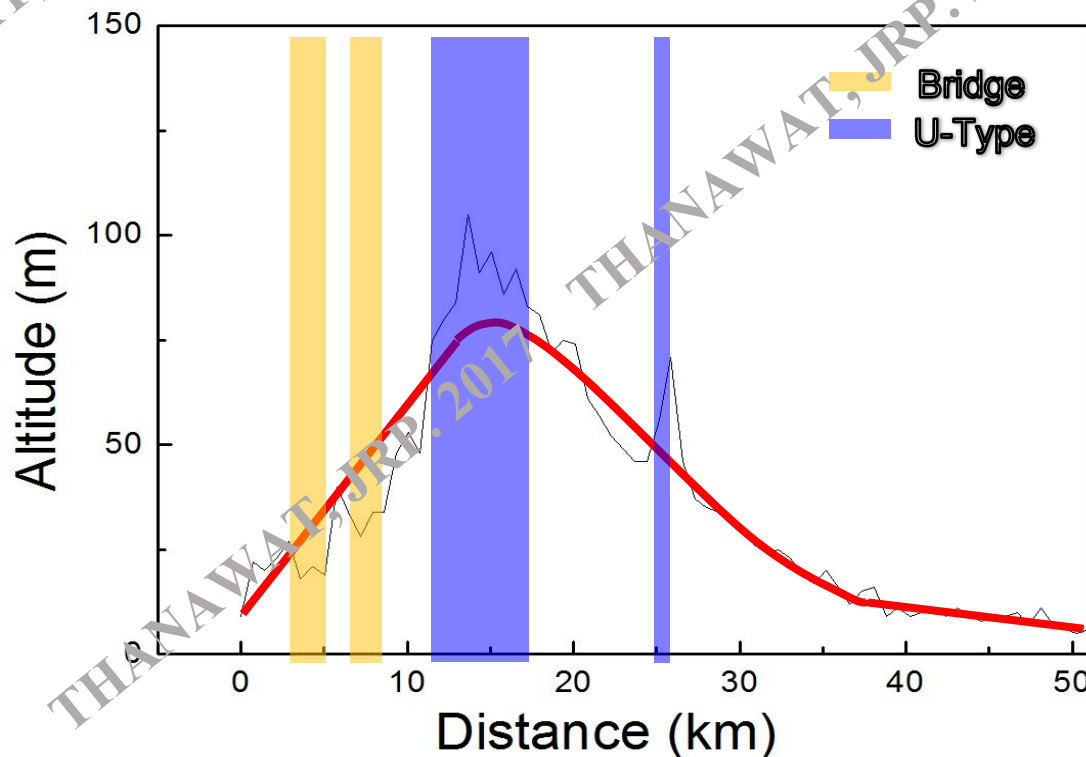
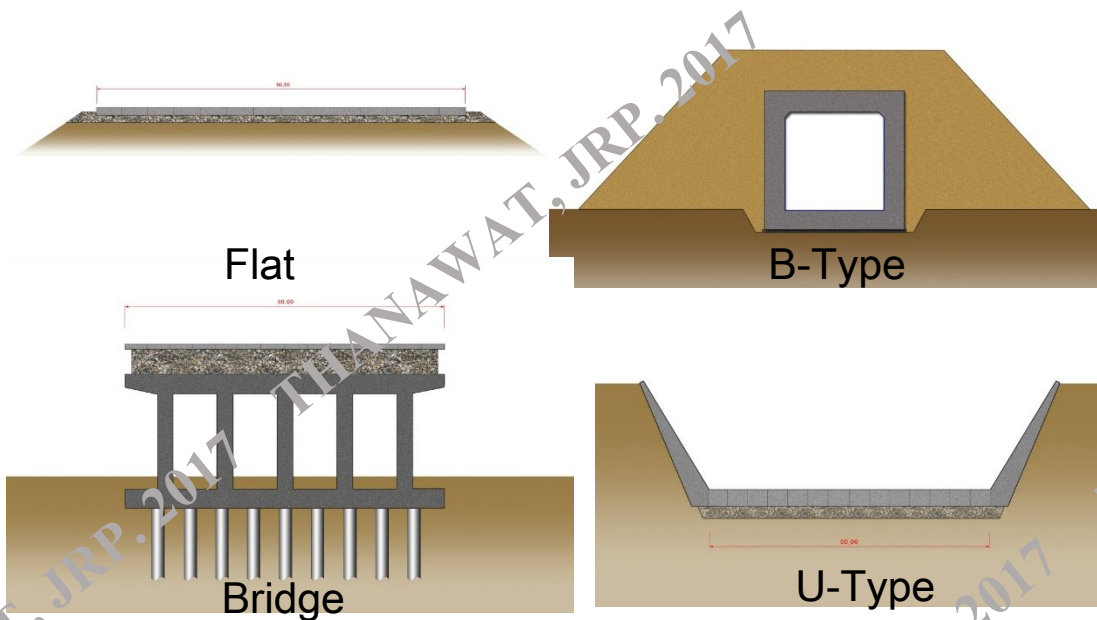

Initial Estimation of Construction Cost

The cost for Route #1

The initial cost estimation on the selected route revealed that it only costs \$3.4 billion for a 51km long route (Route #1). Construction cost depends on capacity and geographical condition.

From the economic point of view, the new construction of the One Belt, Two Ocean Project (Rail-Canal system) is more attractive than that of Kra Waterway Canal.

A low-angle photograph looking up at a tree. The sun is shining through the dense canopy of green leaves, creating a bright, hazy light and a bokeh effect of out-of-focus light spots. Several dark brown tree branches are visible, crisscrossing the frame. The overall color palette is dominated by vibrant greens and warm yellows from the sunlight.

ขอบคุณครับ

เป้าหมาย 20 ปี

เป้าหมายที่ 1	ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข
เป้าหมายที่ 2	บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
เป้าหมายที่ 3	กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง
เป้าหมายที่ 4	ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
เป้าหมายที่ 5	การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่ 1	ความสุขของประชากรชาวไทย
ตัวชี้วัดที่ 2	ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
ตัวชี้วัดที่ 3	ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง
ตัวชี้วัดที่ 4	บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของประเทศไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
ตัวชี้วัดที่ 5	ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก

1

การรักษาความสงบภายในประเทศ

- พัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
- พัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
- พัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- พัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

2

ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อนความมั่นคง

- แก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน
- ติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
- สร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- รักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

3

พัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

- พัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
- พัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ
- พัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

4

บูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

- เสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ
- เสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
- ร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

5

พัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบบูรณาการ

- พัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม
- บริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ
- พัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย 20 ปี

1. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

2. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่ 1

รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้

ตัวชี้วัดที่ 2

ผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน

ตัวชี้วัดที่ 3

การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา

ตัวชี้วัดที่ 4

ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก

1

การเกษตรสร้างมูลค่า

- เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร
- เกษตรปลอดภัย ให้ความรู้ สนับสนุนกลไกตลาด เปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอินทรีย์
- เกษตรชีวภาพ ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากฐานเกษตรกรรม ฐานทรัพยากรชีวภาพ
- เกษตรแปรรูป เพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตรพรีเมียม
- เกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

2

อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- อุตสาหกรรมชีวภาพ
- อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
- อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
- อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

3

สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

- ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
- ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

4

โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

- การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- การสร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- การเพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- การรักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

5

พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

- การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- การสร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- การปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

เป้าหมาย 20 ปี

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

1. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
2. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ 1	การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
ตัวชี้วัดที่ 2	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
ตัวชี้วัดที่ 3	การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 7 ประเด็นหลัก

- 1** ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
 - การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
 - การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
 - การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
 - การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
 - การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม
 - การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

- 3** ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21
 - การเปลี่ยนโฉมบทบาท 'ครู' ให้เป็นครูยุคใหม่
 - การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท
 - การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก
 - การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
 - การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

- 5** เสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
 - การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
 - การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
 - การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
 - การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

2 พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

- ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย
- ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น
- ช่วงวัยแรงงาน
- ช่วงวัยผู้สูงอายุ

4 ตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

- การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ
- การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ
- การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

6 สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- การสร้างคามอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
- การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
- การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

7 เสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

- การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
- การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ
- การส่งเสริมการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดสู่ระดับอาชีพ
- การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

เป้าหมาย 20 ปี

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

- 1 สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- 2 กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพื่อความสมานฉันท์
- 3 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

- ตัวชี้วัดที่ 1 ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
- ตัวชี้วัดที่ 2 ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
- ตัวชี้วัดที่ 3 ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- ตัวชี้วัดที่ 4 คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก

1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

- ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
- กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
- สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม
- ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
- สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อย และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

2 การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

- พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค
- กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
- จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัยให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
- ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด
- สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- พัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

3 การเสริมสร้างพลังทางสังคม

- สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
- การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน
- ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
- สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
- สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

4 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง

- ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
- เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
- สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
- สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

เป้าหมาย 20 ปี

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่ 1	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
ตัวชี้วัดที่ 2	ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
ตัวชี้วัดที่ 3	ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
ตัวชี้วัดที่ 4	ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 6 ประเด็นหลัก

1

ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

- การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค
- ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

3

ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับการกึ่ง เปิดกว้าง ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
- ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

5

บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
- บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

7

กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น

- ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง
- มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2

ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
- ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
- ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

4

ภาครัฐมีความทันสมัย

- องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
- พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

6

ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต

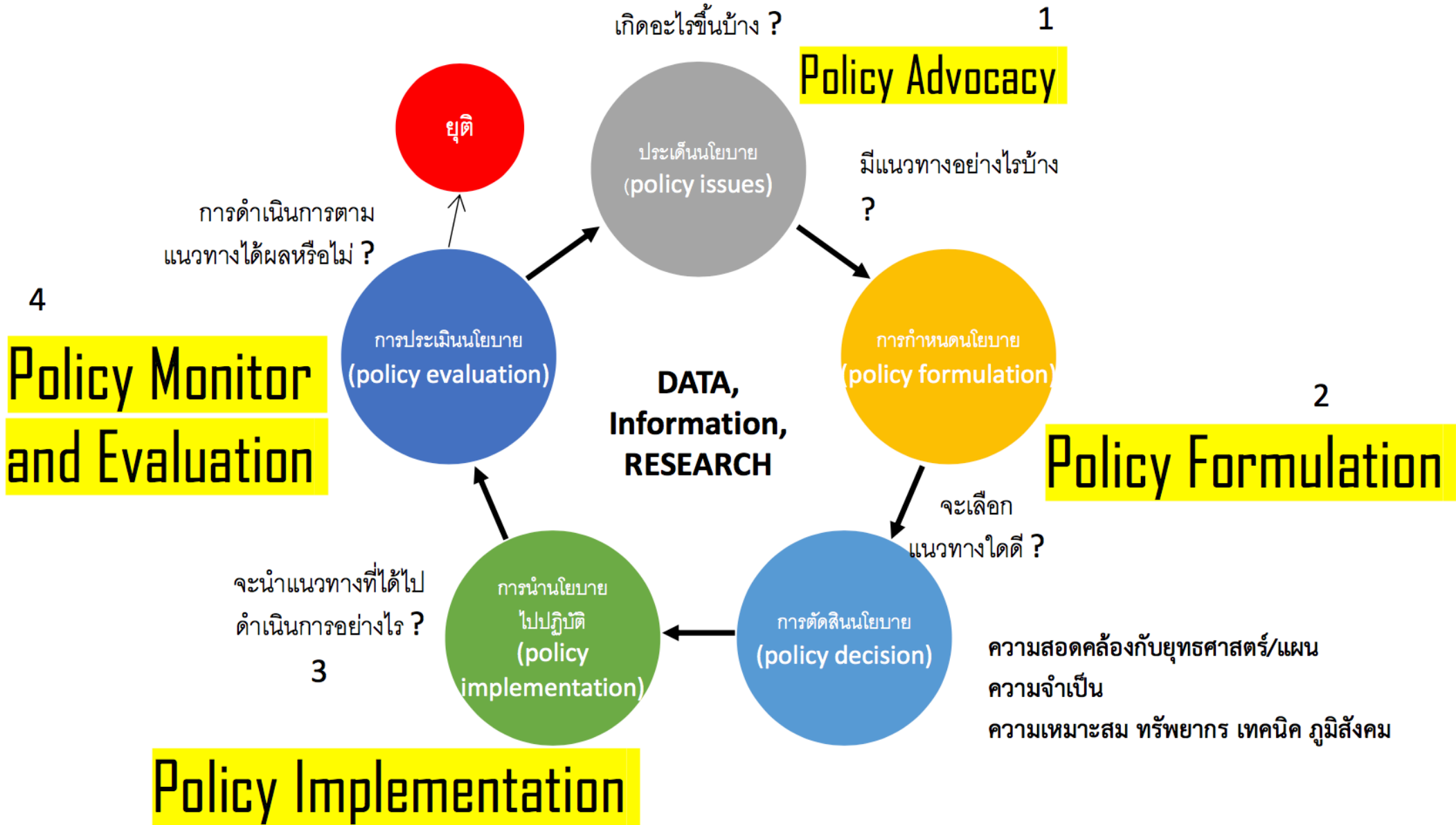
- ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
- การปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้
- การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

8

กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอ

- บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
- ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง
- หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
- ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
- พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

1.ด้านความมั่นคง

เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของ
ประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และ
มีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และ
ทุกมิติ

ความมั่นคง

2.ด้านการสร้าง

ความสามารถในการแข่งขัน

เน้นการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ
ควบคู่กับการขยายโอกาสของประเทศไทย
ในเวทีโลก

การสร้างความสามารถ
ในการแข่งขัน

4.ด้านการสร้างโอกาสและ
ความเสมอภาคทางสังคม

สร้างความเป็นธรรม และลดความ
เหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลาง
และโอกาสสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม
ทางสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็น
กำลังของการพัฒนาประเทศใน
ทุกระดับ

การสร้างโอกาส
และความเสมอภาคความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม
ทางสังคม

3.ด้านพัฒนาและเสริมสร้าง

ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้ง
กาย ใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็น
ในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสาร
ภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3
และมีคุณธรรม

การพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพ
ทรัพยากรมนุษย์

5.ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

คำนึงถึงความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนให้
เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผ่านมาตรการต่าง ๆ ที่มุ่งเน้น
ให้เกิดผลลัพธ์ต่อความยั่งยืน

การสร้างการเติบโต
บนคุณภาพชีวิตที่เป็น
มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การปรับสมดุลและ
พัฒนา
ระบบการบริหาร
จัดการภาครัฐ

6.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา
ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
การปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐ
ของประชาชนเพื่อประชาชนและ
ประโยชน์ส่วนรวม”